

စိတ်ကူးချိုချိုအနုပညာ

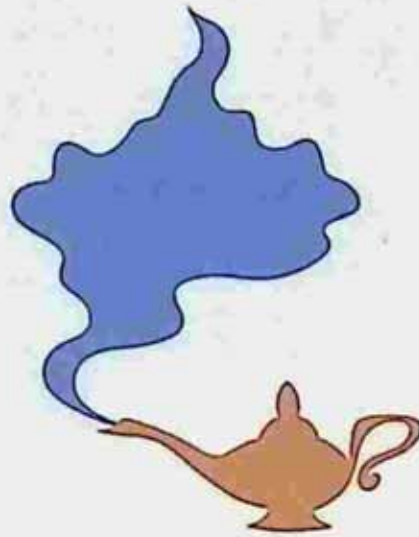
- * အခွင့်အလမ်းတွေ မြင်နိုင်အောင် သင့်စိတ်ကို ဖွင့်ထားရမယ်။
- * သင်လိုချင်သမျှ ကြားနိုင်အောင် သင့်နှလုံးသားကို ဖွင့်ထားရမယ်။
- * ဒါကို တောင်းဆိုဖို့၊ သင့်ပါးစပ်ကို ဖွင့်ထားရမယ်။
- * သင်လက်ခံရမယ့် လက်ဆောင်တွေကို ပွေ့ပိုက်နိုင်အောင် သင့်လက်မောင်းတွေကို ဖွင့်ထားရလိမ့်မယ်။

အောင်မြင်ကြီးပွားရေးအတွက်
အာလာဒင်နည်းနာ
 ကောင်းသာ-မြန်မာပြန်

The Aladdin Factor
 Jack Canfield & Mark Victor Hansen

mgjoe.com

သင်တွေ့တဲ့လူတိုင်း၊ သင်ရင်ဆိုင်ရတဲ့ အတွေ့အကြုံတိုင်းဟာ သင့်ဘဝထဲက တည်ရှိနေတဲ့ပါရမီ အစွမ်းအစများဖြစ်တယ်။ သင်လုပ်ရ မှာအားလုံးက ဖွင့်ထားဖို့ပဲ။

- * အခွင့်အလမ်းတွေ မြင်နိုင်အောင် သင့်စိတ်ကို ဖွင့်ထားရမယ်။
- * သင်လိုချင်သမျှ ကြားနိုင်အောင် သင့်နှလုံးသားကို ဖွင့်ထားရမယ်။
- * ဒါကို တောင်းဆိုဖို့၊ သင့်ပါးစပ်ကို ဖွင့်ထားရမယ်။
- * သင်လက်ခံရမယ့် လက်ဆောင်တွေကို ပွေ့ပိုက်နိုင်အောင် သင့် လက်မောင်းတွေကို ဖွင့်ထားရလိမ့်မယ်။

KGT0048

2,000.00 KS

အောင်မြင်ကြီးပွားရေးအတွက်အာလာဒင်နည်းနာ၊ ကောင်းသာ
စာမုက်မှာ ၁၉၇ မုက်မှာ၊ ၁၆ စင်တီx ၁၈.၅စင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။
ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။
၂၀၁၇၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀

ရောင်းစျေး ၂၀၀၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705
www.facebook.com/SKCCmyanmarbook
www.skccmyanmarbook.com

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

အောင်မြင်ကြီးပွားရေးအတွက်
အာလာဒင်နည်းမှာ

THE ALADDIN FACTOR

**Jack Canfield &
Mark Victor Hansen**

ကောင်းသာ

မြန်မာပြန်

ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၇

“မေးမြန်းတောင်းဆိုခြင်းဖြင့် ဘာမျှဆုံးရှုံးစရာမရှိဘဲ၊ တစ်စုံတစ်ရာရဖို့ ရှိနေရင် နည်းလမ်းအားလုံးနှင့် မေးမြန်းတောင်းဆိုပါလေ”

ဒဗလျူ ကလီးဗင့်စတုံး

ကျွန်ုပ်တို့ ရည်ညွှန်းလိုသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ကို အာလာဒင်ရဲ့ မှော်ပညာကို ဤစာအုပ်အဖြစ်သို့ ရောက်အောင် ကူညီပါရမိဖြည့်ပေးသော ကျွန်ုပ်တို့ ဘဝနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ ကလေးများ ဖြစ်သည့် ခရစ္စတိုဖာ၊ ကေလီဇ၊ အိုရန်၊ အဲလီဘောက်၊ ဗယ်လာနီတို့ သူတို့လိုချင်သမျှ တောင်းဆိုဖို့ ဘယ်တော့မှ ဒုက္ခအဖြစ်မခံခဲ့သည့် စံပုံစံမော်ဒယ်ဖြစ်စေခဲ့သည့် “ပက်တီ ဟန်စင်”ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် သင့်အတွင်းမှ သဘာဝကလေးငယ် ခမ်းနားတဲ့ အမြင် အိပ်မက်ကြီးများ မျှော်လင့်ချက်ကြီးများနဲ့ သူ့အိပ်မက်တွေ တကယ် လက်တွေ့တရားဖြစ်လာစေဖို့ ဘာမဆို လုပ်လိုတဲ့ စိတ်ဆန္ဒရှိတဲ့ ကလေးငယ်ကိုလည်း ရည်ညွှန်းပါတယ်။

“ငါ သူတောင်းစားသာသာ ကောင်လေးဖြစ်ခဲ့စဉ်
နက်မှောင်လှတဲ့ လိုဏ်ချောင်ထဲနေခဲ့ရတယ်။ သူငယ်ချင်း
လည်း တစ်ယောက်မှ မရှိ၊ ကစားစရာလည်း တစ်ခုမှမရှိ။
သို့ပေတဲ့ ငါ့မှာ အာလာဒင်မီးခွက်တစ်ခုတော့ ရှိလေရဲ့။”

ဂျိမ်းရပ်ဆယ်လိုဝဲ

မာတိကာ

- နိဒါန်း (က)

အပိုင်း(၁)

အောင်မြင်ကြီးပွားရေးအတွက် အာလာဒင်နည်းနာ

- ၁။ တောင်းဆိုခြင်းကို ဟန့်တားနေတဲ့
အတားအဆီးကြီးငါးရပ် J
- ကျွန်ုပ်တို့လိုချင်တာတွေ မတောင်းဆို ဖြစ်ခဲ့တဲ့
အဓိကအကြောင်းရင်းတရားများ J
- ၂။ ကမ္ဘာသစ်ကြီးတစ်ခုလုံး တောင်းဆိုခြင်းရဲ့
အကျိုးတရားများ J၃
- ၃။ မီးခွက်ရဲ့ ဆရာသခင်များ ၃၃

အပိုင်း(၂)

ဂျင်းနီကို ဖြေလွှတ်လိုက်ခြင်း

- ၄။ ဘာ့အတွက် ဆန္ဒရှိရမယ်ဆိုတာ နားလည်ခြင်း ၄၄
- ၅။ မီးခွက်ကို ထွန်းညှိခြင်း ၅၄
- ၆။ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ဝက်ပါကို အောင်နိုင်ခြင်း ၆၃

အပိုင်း(၃)

ဘယ်လိုတောင်းဆိုမလဲ၊ ဘယ်သူ့ကို တောင်းဆိုရမလဲနဲ့
ဘာကိုတောင်းဆိုရမလဲ

၇။ ဘယ်လိုတောင်းဆိုရမလဲ	၉၂
၈။ နေအိမ်အတွင်းမှာ တောင်းဆိုရေး	၁၂၁
၉။ ကျောင်းမှာ တောင်းဆိုရေး	၁၃၇
၁၀။ လုပ်ငန်းခွင်ထဲမှာ တောင်းဆိုရေး	၁၄၄
၁၁။ လောကကြီးဆီက တောင်းဆိုရေး	၁၆၀
၁၂။ သင့်ကိုယ်သင် တောင်းဆိုရေး	၁၇၄
၁၃။ ပိုမြင့်မားတဲ့ တန်ခိုးစွမ်းအားကို တောင်းဆိုရေး	၁၈၃
၁၄။ သင်ဘာကို စောင့်နေတာလဲ၊ သွားပြီးဆွဲယူလိုက်ပါလား	၁၉၁
၁၅။ ကျွန်တော်တို့မှာ မေတ္တာရပ်ခံတောင်းဆိုချက် တစ်ခုရှိတယ်	၁၉၆

နိဒါန်း

တစ်ခါက အလွန်အလွန် ဝေးကွာတဲ့နေရာမှာ ကောင်လေးတစ်ယောက် ဖုံတောထဲမှာထိုင်ရင်း သူ့ရဲ့ ဒူးခေါင်းတွေကြားက စုတ်ချာဟောင်းနွမ်းဖုန်တက်နေတဲ့ မီးခွက်လေးက လှပနေဆဲ သူ့လက်ကို လာကိုင်စေဖို့ ဖိတ်ခေါ်နေတဲ့အတွက် ကောင်လေးမှာ မထိရမနေနိုင်တာနဲ့ အာလာဒင်ဟာ သူ့လက်ချောင်းလေးတွေနဲ့ မီးခွက်ဘေးက အညွှန်းစာတန်းလေးကိုပွတ်ပြီး ကြည့်တယ်။ ရေးထားတဲ့ စာလုံးတွေကတော့ . . .

“တောင်းဆိုလိုက်ပါ၊ ဘာမဆိုပေးရန် အသင့်” တဲ့။

သူဖတ်ကြည့်လို့ ဆုံးပြီးပြီးချင်း သူ့လက်ထဲက မီးခွက်က တုန်ခါလှုပ်ယမ်းလာတာ သူ့လည်ကုပ်က ဆံပင်တွေတောင် ထောင်တက်လာတယ်။ အသံသြသြကြီး တစ်သံက ဘယ်ကမှန်းမသိအောင် ထောင့်နေရာအားလုံးက လိုဏ်သံနဲ့အကျယ်ကြီး ထွက်လာတယ်။

“မင်း ဘယ်သူလဲ၊ ဘာကြောင့် ငါ့ကို ခေါ်လိုက်တာလဲ” အာလာဒင် ခြေမျက်စိနားက ဖုန်တွေလွှင့်တက်ပေးယမ်းလို့ သဏ္ဍာန်အရိပ်အရောင်ကြီးတစ်ခု မိုးထိုးအောင်ထွက်လာပြီး သူ့ကိုပါဆွဲတင်လိုက်လို့ သက်တဲ့

နားထိ ရောက်ကာ မျက်စိတွေပြာဝေမှူးလဲမတတ် ဖြစ်ရတယ်။

“ကျွန်တော် ဘယ်ရောက်နေတာလဲ၊ ကျွန်တော် ဘာဖြစ်သွားပါလိမ့်”

“မင်းက ငါနဲ့အတူတူပေါ့၊ ငါက “ဂျင်းနီ” လို့ခေါ်တဲ့ မီးခွက်စောင့်ဘီလူးမ။ မင်းခေါ်လို့ ခုလို ငါအပြင်ထွက်လာရတာပါ။ မင်းမေးသမျှ တောင်းဆိုသမျှတွေ ဖြေဖို့၊ မင်းဆန္ဒရှိသမျှတွေ ဖြည့်ပေးဖို့အတွက် ငါ ဒီရောက်နေရတာပဲ။”

“ငါ အစစ်အမှန် ဘာလဲဆိုတာကို အသိအမှတ်ပြုပေးစေချင်တယ်။ ခုဖြစ်နေရတာတော့ သူတောင်းစားသာသာပေါ့။ အစစ်အမှန်က ငါက မင်းသားလေးတစ်ပါးပါပဲ။ ဖခမည်းတော် ဘုရင်ကြီးချမ်းသာသမျှ စည်းစိမ်တွေ အကုန်ပိုင်တယ်။”

“ဒီလိုသာဆိုရင် အသင့်ရဲ့ ဆန္ဒတွေဟာ ငါ့ရဲ့ အမိန့်ပါပဲ။ ငါ့ခြေထောက်အောက်မှာ အသာအယာ ထိုင်နေပါ ကလေးရယ်။ မင်းဘဝမှာ မင်းလိုချင်တာတွေ ဘယ်လိုတောင်းဆိုရမယ်ဆိုတာ လေ့လာသင်ကြားသွားရင်းနဲ့ အောင်မြင်မှုတွေ၊ အံ့ဩဖွယ်အဖြစ်တွေကို ငါ့လက်နဲ့ ရှေ့ယမ်း ဖန်တီးလိုက်မယ်။ ငါနဲ့အတူ ငါ့သူငယ်ချင်းတွေပါ သူတို့ရဲ့ ပုံပြင်တွေ ဝေမျှဖို့ ခေါ်လိုက်မယ်။ မီးခွက်ကို ငေးကြည့်နေပါ ငါ့သားရယ်။ ငါ့ရဲ့ အသွင်ပြောင်းလဲမှု ပုံပြင်အမျိုးမျိုးစောင့်သာကြည့်ပေတော့။”

x x x

ကျွန်တော့်ရဲ့ စောစောပိုင်း အိမ်ထောင်ရေးဘဝမှာ ကျွန်တော့် ဇနီးသည် “ဂျော်ဂျီယာ” နဲ့အတူ မက်ဆက်ချူးဆက်အနောက်ဘက် ရေအိုင်တစ်ခု ဘေးလယ်တဲတစ်ခုကို ရက်အားရက်ခရီး ထွက်လာခဲ့တယ်။

ဝယ်စရာ ခြမ်းစရာတွေ တသိကြီးဝယ်ခြမ်းပြီးတာနဲ့ ပြန်လာတယ်။ ကားကို ခပ်လှမ်းလှမ်းပါကင်မှာ ရပ်ထားပြီး အိမ်ထဲ နှစ်ယောက်သား အထုပ်အပိုးတွေ တစ်ပွေ့ တစ်ပိုက်ကြီး ကိုယ်စီမနိုင်မနင်းသယ်မပြီး အိမ်မီးဖိုဆောင်ထဲအရောက် မောကြီးပန်းကြီး လှေကားကနေအောက် ဆင်းချလာရတယ်။

ကျွန်တော့်မသိစိတ်မှာ နှစ်ယောက်တည်း ဒေါင်ချာစိုင်းနေရတာ ကို အမြဲစိတ်ညစ်နေတတ်တယ်။ မိန်းမကတော့ ပါလာသမျှ အိတ်တွေ အကုန်ဖွင့်ပြီး ပစ္စည်းတွေ စနစ်တကျ စုပုံနေတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ဟိုသွားလိုက် ဒီသွားလိုက်နဲ့ အလကားပျာယာခတ်ပြီး အပြင်မှာ မိုးရွာ နေသလား၊ နှင်းကျနေသလား တွေးပူနေသေးတယ်။

တစ်နေ့ လင်မယားနှစ်ယောက် ချမ်းသာသမျှ အစည်းအဝေး ထိုင်တွက်ချက်နေစဉ် ကျွန်တော်ကတော့ ကြာရှည်စိတ်ညစ်နေမှုက မျက်နှာပေါ်လွင်နေပုံရတယ် ထင်ပါရဲ့။ မိန်းမရဲ့ တုံ့ပြန်မှုက ကျွန်တော့် ဘဝကို ပြောင်းသွားစေတော့တယ်။

“ဒီစိစဉ်မှုတွေမှာ ရှင် ဘာတွေ မပျော်မရွှင်ဖြစ်နေရသလဲလို့ ကျွန်မ တော့ စဉ်းစားလို့ကို မရဘူး။ ရှင်ဘာလို့ တစ်ခုခု မပြောတာလဲ။ ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေတာတော့ မဟုတ်သေးဘူး။ ပြောစရာရှိတာပြော၊ တောင်းဆိုစရာရှိတာ တောင်းဆိုပေါ့။ ရှင်လုပ်ရမှာတွေက ကိုယ်ဖြစ်ချင် တာ တောင်းဆိုဖို့ပဲ”

“ကျွန်တော် လုပ်ရမှာက တောင်းဆိုဖို့ ဆိုပါလား၊ ဒါ ရိုးရိုးလေး ပဲ။” ပြီးခဲ့တဲ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး တောင်းဆိုဖို့ ကြောက်ရွံ့ခဲ့မိတာတွေ တသိတတန်း ပြန်ပေါ်လာမိတော့တယ်။

ကျောင်းသားဘဝ ဂီတလက်ကွက်တွေ ကျွမ်းတဲ့သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ဆီ မမေးရဲမမေးဖြစ်လို့ ခုထိ ဂီတာမတီးတတ်တာ နောင်တ

ရမိတယ်။ ဒီလိုမမေးဖြစ်လို့ လွတ်သွားရတဲ့ အခွင့်အလမ်းတွေ အတော် အများသား။

ကောလိပ်က ထွက်ခွာလာတဲ့တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်မွေးစား အဖေက ကျွန်တော့်ကို ဒေါ်လာ ၂၀ တန်တစ်ရွက်ပေးရင်းပြောတယ်။ “မင်း တကယ်လို့ ကူညီမယ့်လက်တစ်ဖက် မင်းလိုနေရင် မင်း လက်မောင်း အဆုံးကိုပဲ ကြည့်ပေတော့”တဲ့။

ဆိုလိုရင်း သတင်းစကားက “ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပဲ အားထားရမယ်” လို့ ဆိုလိုတာပါ။ ကိုယ်ဟာ လုံလောက်အောင်နေနိုင်ဖို့ပါ။ ဘယ်သူ့ဆီ မှာမှ ဘာတစ်ခုမှမတောင်းဆိုပါနဲ့။ ပြီးခဲ့တဲ့ ၁၈ နှစ်တာ ကာလပတ်လုံး ကျွန်တော့်အဖေအမေနဲ့ မွေးစားအဖေတို့ဆီ မှီခိုခဲ့တယ်။

“ဒုက္ခတွေရောက်ပြီဆိုရင် တို့ဆီ အကူအညီလာမတောင်းနဲ့”

“ဘာတွေလာတောင်းဆိုနေတာလဲ၊ တို့မသိဘူး”

“မိုက်မဲတဲ့ မေးခွန်းတွေက အများကြီးပါပဲလား”

“ဒီတော့ ကိုယ်မေးချင်တာတွေ လူတစ်ယောက်ကိုမေးဖို့ အရေးမှာ ကိုယ့်နှုတ်ကို ထိန်းထားချုပ်တည်းနေရပြီ။ ကိုယ်လိုချင်တာတွေ တမ်းတမ်း တတနဲ့ သိုလှောင်နေရပြီ။ ဒါတွေ မရတာကများတယ်။ ဒါက ငါ့ဘဝပဲ။ ငါလိုချင်တာတွေထက် လျော့ပြီးရ၊ ကိုယ်ထိုက်တန်တာတွေထက် လျော့၊ အကောင်းဆုံးထက်လျော့၊ ဖြစ်နိုင်တာတွေထက်လည်းလျော့ပြီး ရနေပါ တော့တယ်”

ဂျက်ကိန်းဖီးလ်

x x x

“ဂျက်” က ဒီ အာလာဒင်ပုံပြင်ကို ပြောပြတဲ့အခါ သင်လိုချင်တာ တောင်းဆိုရေးကို ဟန့်တားနေတဲ့ အတားအဆီးကြီး ငါးရပ်ရှိကြောင်း

ပြောပြတယ်။ ပထမက “မသိနားမလည်မှု” ပဲ။ မေးရမှန်း၊ ဘာကို တောင်းဆိုရမှန်းမသိတဲ့ ထောင်ချောက်တစ်ခုပါပဲ။ ဒုတိယက “မှားယွင်းနေတဲ့ယုံကြည်မှု” ပါပဲ။ ကိုယ့်ကို လမ်းမှားဆီဦးတည်သွားစေတယ်။ သူက သူ့ဇနီးက သူ့ကို ချစ်နေတဲ့အတွက် အလိုအလျောက် ဇနီးက သူလိုချင်တာ အလိုက်တသိဖြည့်မယ်ထင်နေခဲ့တာမျိုးပေါ့။

တတိယ အတားအဆီးက “ကြောက်ရွံ့ခြင်း” ရဲ့ ထိန်းချုပ်တာ ခံရတာဖြစ်တယ်။ အဆိုးမြင် အဖြေရလေမလားလို့ ကြောက်နေတာမျိုး။ အရှက်ကွဲသွားလေမလားလို့ ကြောက်နေတာမျိုးတို့ဖြစ်တယ်။

စတုတ္ထအတားအဆီးက “မာန” တရားက ကိုယ့်ရှေ့မှာ မားမားကြီး ပိတ်ကာထားနေတာပဲ။

ပဉ္စမက “ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထားမှု နိမ့်ကျနေခြင်း” ပါပဲ။ တစ်ခုခုကို မေးရမှာ၊ တောင်းဆိုရမှာ၊ ထိုက်တန်ပါ့မလားလို့ မဝံ့မရဲ သိမ်ငယ်စိတ်ဝင်နေတာမျိုးဖြစ်တယ်။

“အဲဒီအတားအဆီး ငါးမျိုးက ကွင်းဆက်လိုဆက်စပ်နေပြီး သင်လိုချင်တာတွေ မမေးမိ၊ မတောင်းဆိုမိအောင် ထိန်းထားတတ် တယ်။ ဒီကွင်းဆက်တွေ ချိုးဖျက်နိုင်မှ သူတို့ဖန်တီးထားတဲ့ အနှောင် အဖွဲ့က လွတ်မြောက်မယ်။ ဒါ မချိုးဖျက်နိုင်မချင်း သင့်အိပ်မက်တွေ ပြည့်ဝလာမှာ မဟုတ်ဘူး”

mgyc.com

mgyc.com

အပိုင်း ၁

အောင်မြင်ကြီးပွားရေးအတွက် အာလာဒင်နည်းနာ

တောင်းဆိုပါ။ သင့်အား ပေးပါလိမ့်မည်။

ရှာဖွေပါ။ သင်တွေ့လာပါလိမ့်မည်။

ခေါက်သံပေးပါ။ သင့်အတွက် ပွင့်လာပါလိမ့်မည်။

လူတိုင်းအတွက်။ တောင်းဆိုရင် လက်သင့်ခံရမည်။

ရှာဖွေရင် တွေ့ရှိလာမည်။

ခေါက်သောသူအတွက်လည်း ပွင့်လာပါလိမ့်မည်။

မက်သျှုး

၇-၇-၈

[၁]

တောင်းဆိုဖြစ်ရေးကို ဟန့်တားနေတဲ့
အတားအဆီးကြီး ငါးရပ်

ကျွန်ုပ်တို့လိုချင်တာတွေ မတောင်းဆိုဖြစ်ခဲ့တဲ့ အဓိကအကြောင်းရင်းတရားများ

မသိနားမလည်မှု

ပုံပြင်တစ်ခုမှာ ရှေးအခါက သူခိုးတစ်ယောက် ခမ်းနားတဲ့ ကုတ်အင်္ကျီတစ်ထည် ခိုးလာသတဲ့။ ကုတ်အင်္ကျီက နူးညံ့တဲ့အရာနဲ့ လုပ်ထားပြီး ရွှေကြယ်သီး၊ ငွေကြယ်သီးတွေအစုံပဲတဲ့။ သူခိုးက ဈေးထဲက ကုန်သည်တစ်ယောက်ဆီ အဲဒီကုတ်ကို ရောင်းစားပြီး သူ့အခင်ဆုံး သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ဆီ အကျိုးအကြောင်းလာပြောသတဲ့။ သူငယ်ချင်းက ဘယ်လောက်နဲ့ ရောင်းခဲ့သလဲမေးတော့ . . .

“ငွေစ တစ်ရာရတယ်” လို့ ဆိုတယ်။

“ဒါလောက်ခမ်းနားတဲ့ ကုတ်ကိုတစ်ရာပဲရသလား” လို့ သူငယ်ချင်းက မေးသတဲ့။

“တစ်ရာထက်ပိုများတဲ့ ဂဏန်းရှိသေးတယ်လား” လို့ ခုမှသိတဲ့ပုံပြောလိုက်သတဲ့။

x x x

ကျွန်တော်တို့ အများစုဟာ ဘာတောင်းဆိုရမလဲဆိုတာကို မသိ တတ်ကြဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘယ်လောက်ရမလဲဆိုတာလည်း မသိကြဘူး။ ကိုယ်အမှန်တကယ်လိုချင်တာ လိုအပ်တာတွေ ဘယ်လောက် ရှိမှန်း မသိတတ်ကြဘူး။ ကိုယ်အမှန်တကယ် ဘာကိုလိုချင်နေတာလဲ ဆိုတာကိုလည်း မသိတတ်ကြပြန်ဘူး။

ဘယ်လိုတောင်းဆိုရမှန်းလည်း ကျွန်တော်တို့ အများစု မသိကြဘူး။ ထိရောက်တဲ့တောင်းဆိုမှု လုပ်ရေးနည်းစနစ်ကို ကျွန်တော်တို့ ဘယ်တော့မှ မလေ့လာခဲ့ရဘူး။ ဒီလို ထိရောက်တဲ့ ဆက်သွယ်ရေး ကျွမ်းကျင်မှု တွေကို နေအိမ်ထဲ၊ ကျောင်းတွေထဲ၊ အလုပ်ခွင်တွေထဲ မရှိခဲ့ဖူးဘူး။

ဘယ်သူ့ကို တောင်းဆိုရမှန်း၊ ဘယ်အချိန်တောင်းဆိုရမှန်း မသိဘူး။ ကျွန်တော်တို့ တောင်းဆိုထားတာတွေအတွက် ဘယ်သူက ပေးနိုင်စွမ်း ရှိသလဲဆိုတာလည်း မတွက်ချက်တတ်ကြဘူး။

“ကြောက်ရွံ့ခြင်းက အမြဲတစေ မသိနားမလည်ခြင်းဆီက ခုန်ထွက် လာတတ်တယ်”

ရက်ဖ်ဝေါ့လဒီအီဟဆင်

ကျွန်ုပ်တို့ အမှန်တကယ် ဘာလိုချင်တယ်၊ လိုအပ်တယ်ဆိုတာကို ကျွန်ုပ်တို့ တကယ်မသိကြ

ကျွန်ုပ်တို့ တကယ်လိုအပ်ချက်နဲ့ ဆန္ဒများနဲ့ ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်တို့ အများစု ထိတွေ့မှုမရှိကြပေ။ ကလေးတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဒီ လိုအပ်ချက် ဆန္ဒတွေ ထုတ်ဖော်မိလို့ လျစ်လျူရှုခံရ၊ အရှက်တကွဲ ပယ်ချခံရတာတွေ များခဲ့တာကြောင့်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့မှာ ဒီလိုထုတ်ဖော်မိလို့ အဝေဖန်ခံရ၊ ရဲရဲတောင်းဆို

ပြန်တော့ လှောင်ပြောင်ခံရနဲ့မို့ ဝေဒနာတွေ ကင်းမဲ့စွာ လုံခြုံနေဖို့ဆိုရင် ကိုယ့်ဆန္ဒတွေ မြှုပ်နှံထားဖို့ပဲရှိတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ဆန္ဒတွေ ထုတ်ဖော်ခြင်းက ကျွန်တော်တို့ မိဘတွေ မှာလည်း စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်စေမိတယ်။ သူတို့ရဲ့ ယုံကြည်မှုစနစ် တွေ၊ တန်ဖိုးထားမှု အဆင့်အတန်းတွေကို စိန်ခေါ်သလို ရှိနိုင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ တောင်းဆိုတဲ့ အရာတွေက သူတို့ကိုယ်တိုင် ကလေးဘဝ တုန်းက မရခဲ့ဖူးတာတွေမို့ မသိစိတ်အားဖြင့် ပယ်ချမိတတ်ပါတယ်။

ကလေးကို အလိုလိုက်လွန်း ဖျက်ဆီးလွန်းတယ်လို့ အိမ်နီးချင်းတွေရဲ့ ကဲ့ရဲ့ခံရမှာစိုးလို့လည်း ကလေးတွေ တောင်းဆိုချက်ကို ပယ်ချတတ်တယ်။

နောက်ဆုံးအပြီးသတ်ခံစားမှုက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လိုချင်နေတဲ့ ခံစားမှုတွေ ရပ်ပစ်ဖို့ပါပဲ။ ဝေဒနာများလွန်းလို့ ရပ်ပစ်ရတာပါ။ ထုံပေပေ နေတာကပဲ ပိုပြီး လွယ်သယောင်ရှိတယ်။

“မင်း ဒီည ဘာလုပ်ချင်သလဲ” လို့ မေးလာရင် “မသိပါဘူး” ဆိုတဲ့ အဖြေမျိုး “ဘာလုပ်ချင်ချင် ဂရုကို မစိုက်ဘူး” ဆိုတာမျိုးပဲ ဖြေမိတော့ တယ်။

ကန့်သတ်ထားပြီး မတိကျသော ယုံကြည်မှုများ

ဒုတိယအတားအဆီးက ကန့်သတ်ထားနေတဲ့ အဆိုးမြင် ယုံကြည်မှု တွေဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မသိစိတ်ထဲမှာ ဒါတွေကို ပရိုဂရမ်ချထား ခြင်း ခံနေရတယ်။ ဒါတွေက ကျွန်တော်တို့လုပ်ရပ်တွေ အားလုံးအပေါ် မှာ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် ထိန်းချုပ်ထားတာခံနေရတယ်။

“ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးက ကျွန်ုပ်တို့တွေးတောသမျှရဲ့ ရလဒ်များသာ ဖြစ်ကြတယ်”

“လူဆိုသည်မှာ သူယုံကြည်သည့်အတိုင်းသာ ဖြစ်သည်။”

အန်တန်ချက်ကော့စ်

ဒီယုံကြည်မှုတွေ ဘယ်ကလာသလဲ

ကျွန်တော်တို့ မွေးစတုန်းက ကျွန်တော်တို့ကို ပရိဂရမ်ဆွဲပေးခဲ့တဲ့ ဒေတာဘဏ်က ဗလာထည်ပဲ ရှိသေးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ တောင်းဆို မှုတွေကနေ ဟန့်တားခံနေရတယ်။ ရလိုက်တာတွေကတော့ မိဘတွေ၊ ဆရာတွေ၊ ဘုရားကျောင်းတွေ၊ သူငယ်ချင်းတွေ၊ မိဒီယာတွေကနေ အဆိုမြင် ကန့်သတ်ထားနေတဲ့ ယုံကြည်မှုတွေပါပဲ။ ဒီအရာတွေက ကျွန်တော်တို့ကို သေးငယ်ကြုံလှီစေပြီး သွက်ချာပါဒ လိုက်စေတော့တယ်။

ကျွန်တော်တို့ဟာ လက်ခံရတာထက် ပေးအပ်ရတာက ပိုကောင်း တယ်လို့ သင်ကြားပေးတာ ခံနေရတယ်။ လူတစ်ယောက်က ကိုယ့်ကို သာ တကယ်ချစ်ရင် သူ့ဆီတောင်းဆိုနေစရာမလို၊ အလိုလို အလိုက်တသိ ပေးလိမ့်မယ်။ ကိုယ်က တောင်းဆိုနေရင် လိုအပ်ချက်က ကိုယ့်ကို အားနည်း တယ်လို့ ထင်လိမ့်မယ်။ အဲဒီလို ယုံကြည်မှုတွေလည်း ပါဝင်တယ်။

ဘဝမှာ သိပ်လိုချင်မှုတွေ မပေါ်စေနဲ့။ ဒါမှသာ နောက်ပိုင်း စိတ်ပျက်စရာ မကြုံရမှာဖြစ်တယ်။ သင့် ဖခင်တို့လို လူတွေဆီကလည်း သိပ်အများကြီး မျှော်လင့်မနေနဲ့။ သင့်ပါးစပ်ကို ပိတ်ထားမှသာ ပိုလုံခြုံ စိတ်ချရလိမ့်မယ်။ လူမိုက်လို့ ထင်လာရင်တော့ ပြန်ပါးစပ်ဖွင့်လို့ မိုက်မဲ နဲ့အတယ်လို့ သံသယဖြစ်နေတာတွေ မောင်းထုတ်လိုက်ပေတော့။

ကျွန်တော်တို့ကို မိဘတွေက ပရိဂရမ်ချပေးနေတယ်

“တင်းပီးရားလင်း” က သူ့ရဲ့ ကလေးဘဝက အတွေ့အကြုံကို ပြန်ပြောပြတယ်။ “ကျွန်တော် ကလေးဘဝတုန်းက ဘွားဘွားက

ကျွန်တော့်ကို မုန့်ဖိုးပိုက်ဆံပေးတတ်တယ်။ စပြီး ပိုက်ဆံပေးခါစက ကျွန်တော် ငြင်းပါသေးတယ်။ ဘွားဘွားက အတင်းပေးတာနဲ့ ယူလိုက် တယ်။ အမေက တွေ့သွားလို့ “ဘာလို့ အဘွားပေးတာယူရတာလဲ၊ ပြန်ပေးလိုက်” လို့ ဆူတယ်။ ဘွားဘွားက “ဘာဖြစ်လဲဟေ့၊ ယူသာယူ ငါ့မြေးရဲ့” ဘွားဘွားက ကျွန်တော့်အကျိုးအိတ်ထဲ ပိုက်ဆံထိုးထည့်ပေး လိုက်တာနဲ့ ကျွန်တော်လည်း ဝမ်းသာအားရထွက်လာတယ်။

နောက်တစ်ရက်လောက်မှာ “ဘွားဘွားရေ၊ ပိုက်ဆံပေးပါဦးလား” လို့ ကျွန်တော် တောင်းမိတယ်။ အဘွားက ကျွန်တော့်ကို စိုက်ကြည့်ပြီး “တင်း၊ ပိုက်ဆံချည်းပဲ အမြဲတမ်း တောင်းမနေနဲ့လေ” လို့ ပြန်ပြောလိုက် တော့ ကျွန်တော်လည်း တအံ့တဩနဲ့ တုန်လှုပ်သွားမိတယ်။ ကျွန်တော်က ကလေးပဲရှိသေးတယ်။ သူတို့က ပိုက်ဆံပေးလို့ ကျွန်တော်က တောင်းမိ တာပါ။ ဒါ သူတို့ လူကြီးတွေရဲ့ ကျင့်ဝတ်ပေပဲ။ စကားနဲ့ မပြောတဲ့ ကျင့်ဝတ်ကို ကျွန်တော်တို့ကလေးတွေက လိုက်နာရုံအပြင် မရှိတော့ပါ”

ကျွန်တော်တို့အများစုက ကျွန်တော်တို့လိုချင်တာတွေကို လျစ်လျူရှုခံရ၊ ထည့်တွက်ခြင်းမခံရဘဲ ရယ်စရာရယ်လို့ ပယ်ချခံနေရတဲ့ နေအိမ်တွေမှာ ကြီးပြင်းလာရတာပါ။ ကျွန်တော်တို့ လိုချင်တာတွေ၊ ဆန္ဒတွေက အရေးမပါပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ကို ရွေးချယ်ခွင့်တွေလည်း မပေးထားပါဘူး။

ဒုတိယတန်းစားမြို့သားတွေလို နေရတဲ့ ကျွန်တော်တို့က ကျွန်တော် တို့ရှေ့မှာ စားနေတာတွေကို ဒီအတိုင်းထိုင်ကြည့်၊ ရှေ့မှာ ပြောနေကြ တာတွေ ဒီအတိုင်းထိုင်နားထောင်နေရတယ်။ ကလေးဘဝရဲ့ အမှတ်ရ စရာတွေ ပြောရရင်တော့ . . .

- အမေကို နားမပူနဲ့လေ
- ဟဲ့ နင့်ဘွားဘွား တစ်ယောက်တည်း အေးအေးနေပါစေလား

- ငါ ဒီစကား ထပ်မကြားချင်ဘူးနော်
- နင် တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တယ်၊ နင့်အကြောင်းပဲ နင် စဉ်းစားနေတယ်။
- မင်း ငါ့အိမ်မှာနေရင် ငါ့စည်းမျဉ်းဥပဒေအတိုင်း လိုက်နာရမယ်။ စသည်ဖြင့် စသည်ဖြင့်ပေါ့။

ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းက ပရိုဂရမ်ချပေးနေတယ်

ကျောင်းသားဘဝက ကျောင်းမှာ ဆရာ့ကို ကူညီတောင်းလွန်ပြန်ရင်၊ ဆရာနားကပ်ပြီး ဖားနေပြန်ပြီ၊ ဆရာမွေးထားတဲ့ ခွေးလေးအတိုင်းပဲလို့ သူငယ်ချင်းတွေက လှောင်ကြတယ်။

ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်၊ အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ ရုံးစုရုံးစုလုပ်ပြီး ညာမနေနဲ့လို့ လူကြီးတွေက ဆူတတ်သေးတယ်။

ဆရာကလည်း အလွတ်မပေးတတ်။ မျက်စိဒေါက်ထောက်ကြည့်ရင်း အပြစ်ပဲရှာနေတတ်ပြန်တယ်။

ကျွန်တော်တို့ အားလုံးမှာ ကျောင်းသားဘဝတစ်လျှောက် အတော့်ကို ရုန်းကန်ရပါတယ်။ ဆရာမကလာပြီး ပုံဆွဲတာဘာလို့ 'ကယ်လီ'လို့ မဆွဲရတာလဲလို့ ဆူတာလည်းခံရပြန်သေးတယ်။

ကျွန်တော်တို့ကို အဓိကမီဒီယာတွေက ပရိုဂရမ်ချပေးနေတယ်

တီဗီတွေ ထွန်းကားတဲ့ ကာလတွေပြီးပြန်တော့ လူစင်စစ်က တိတ်ဆိတ်နေရင်းနဲ့ ဒုက္ခခံနေရမယ့် သဘောဖြစ်နေတယ်။ ထိခိုက်နိုင်ခြေရှိတာတွေ ဘယ်တော့မှ ထုတ်မပြောနဲ့။ ဒါမှမဟုတ်ရင် နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းကိုယ်လိုအပ်နေတာတွေ ထုတ်မပြောနဲ့။ လူတွေမှာ သူတို့ရဲ့ ဝေဒနာအစစ်တွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ မသက်မသာ စိတ်လှုပ်ရှားမှုတွေကို

ရောင်ပြန်ဟပ်တတ်ဖို့ လေ့လာနေရတယ်။ လိုအပ်ချက်တို့၊ ဆန္ဒတို့၊
ချိုးနှိမ်ပစ်ရ၊ ခေါက်ထားနေရတယ်။ ဒီလိုခက်မာတဲ့ လူပုံရိပ်က တခြား
လူတွေရဲ့ ကူညီထောက်ပံ့မှုတွေ ဝယ်ယူဖို့နည်းလမ်းကိုပဲ ရှာရတော့တယ်။

ကျွန်တော်တို့ကို ဘာသာရေးသင်တန်းတွေက အခြေတည်ပေးနေတယ်

ဘုရားကျောင်းတွေရဲ့ လှေကမ်းထစ်စည်းမျဉ်းတွေ၊ တစ်ဦးချင်း
ဓမ္မဆရာတွေရဲ့ အတွင်းစိတ်မရိုးသားမှု၊ တိဗိနဲ့အိဗင်ဂဲလိစ်၊ ဘာသာရေး
စာပေတွေရဲ့ ကျွန်တော်တို့အပေါ် တောင်းဆိုမှုဆိုင်ရာ အခြေတည်မှု
တွေက သမားရိုးကျဆန်လွန်းတယ်။

“လက်ခံဖို့ထက် ပေးအပ်ဖို့ကို ပို၍ကောင်းချီးပြုပါ၏”

Acts 20:35

ကျွန်တော်တို့ကို ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဆရာဝန်များက ပရိုဂရမ်ချပေးနေတယ်

သိပ်စောစောတုန်းကဆိုရင် ဆရာဝန်က ဘုရားပဲ။ ဆရာဝန်
ပြောသမျှ နားထောင်ကြလိုက်နာကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မိုက်မဲတဲ့
မေးခွန်းတွေဖြေဖို့ ဆရာဝန်တွေမှာ အချိန်မရှိဘူး။ တစ်ဆိတ်ချပေး
ထားတဲ့ စဉ်းကမ်းအတိုင်း လိုက်နာကြပါ။ ဆေးအညွှန်းစာကို စောဒက
တက်မနေနဲ့၊ ကုသရေး အစီအစဉ်ကိုလည်း မေးခွန်းထုတ်မနေနဲ့လေ။
ဆေးကုခန်း အပြင်မှာ နာရီပေါင်းများစွာ ကြာအောင် ကိုယ့်အလှည့်
ထိုင်စောင့်နေရတာတွေက ဝေဒနာထက် ပိုဆိုးတဲ့ ဒုက္ခလေလားမဆိုနိုင်။
ဆရာဝန်က မောက်မောက်မာမာနဲ့ ဟောက်လိုက်ပြန်ရင်လည်း ခံလိုက်
ရုံပဲပေါ့။ ကိုယ်ကမသိနား မလည်ဘဲကိုး။ သူက ဆေးပညာတတ်တယ်
လေ။ ပြောတဲ့အတိုင်းပဲလုပ်၊ ပြန်မမေးနဲ့။

တွေ့နေကျကန်သတ်ထားတဲ့ ယုံကြည်မှုအချို့

“မင်း ငါ့ကို ချစ်နေပြီဆိုမှတော့ ငါဘာမှ တောင်းဆိုနေဖို့ မလိုဘူး။” ဆိုတဲ့ စကားမျိုး ကြားရတတ်တယ်။ ဒါ မမှန်ပါ။ ချစ်တာက ချစ်တာသတ်သတ်။ သင်ဘာတွေ လိုချင်တယ်ဆိုတာ သင့်ချစ်သူက အမြဲတမ်းမသိနိုင်ပါ။ ကိုယ်လိုချင်တာ လိုအပ်တာတွေကို ကိုယ်က တောင်းဆိုမှသာ သိနိုင်မှာပါ။ မေတ္တာရှိတာနဲ့ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေကို ထိုးထွင်းသိရမယ်လို့ မှားယွင်းတဲ့ ယုံကြည်မှုက ထင်တိုင်း မဖြစ်တဲ့ အခါ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ ကိုယ်ကပဲစပြီး မေတ္တာစိတ် ပျက်ပြယ်တတ်ပါတယ်။

ကမ္ဘာကြီးက အလျင်အမြန် တုံ့ပြန်ရမယ့်နေရာတစ်ခုတော့ မဟုတ်ပါဘူး

“ဗာရီယမ်အာလ်” က သူမရဲ့ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို ပြောပြတယ်။

“ကျွန်မက သားသမီး ၁၀ ယောက်အနက် သမီးအကြီးဆုံးဖြစ်လို့ ကက်သလစ်ဘာသာအိုင်းရစ် လူမျိုးပီပီ မွေးချင်း ၁၀ ယောက်စလုံး အတွက် တာဝန်အရှိဆုံးလို့ ခံယူထားတယ်။ ကျွန်မ ခြောက်နှစ်သမီးအရွယ်မှာ “ဗားမောင့်” က ကြီးတော်တစ်ယောက်ဆီ အမေကိုယ်တိုင် ကားမောင်းပြီး လိုက်ပို့တယ်။ ကျွန်မက ကားနောက်ခန်းမှာအငယ်ဆုံး ညီမလေး သုံးယောက်ကို ထိန်းရင်း လိုက်ပါသွားတယ်။

အငယ်ဆုံးညီမ လေးနှစ်သမီးလေးက လမ်းတစ်လျှောက်လုံး အသက်ရှူကျပ်နေတဲ့အတွက် အမေကို ကားရပ်ပေးဖို့ ခိုင်းရတယ်။ အမေက ရပ်မပေးဘူး” အမေကားရပ်လိုက်ပါဦး။ ဒီမှာ ဒိုင်ယာနာလေး အသက်ရှူလို့မရလို့ ရင်ကျပ်နေတယ်။” “ရပါတယ်။ သူက အမြဲတမ်း ဒီလိုချည်းပဲ ရိုးနေပြီလို့သာ ပြန်ပြောပြီး မောင်းမြဲအတိုင်း ဆက်မောင်း

နေတယ်။ ကျွန်မလည်း ကြီးတော်တို့ဆီရောက်တော့ ဒိုင်ယာနာလည်း အသက်မရှိတော့ဘူး။

ကျွန်မတောင်းဆိုနေတာ ကားရပ်ပေးဖို့ သက်သက်ပါ။ အမေ အနေနဲ့ ကလေးမွေးဖွားနှုန်းလျှော့ချပေးဖို့တောင် မတောင်းဆိုရသေး ပါဘူး။ ကျွန်မတောင်းဆိုသမျှဘာမှရခဲ့ဖူးတာ မရှိဘူး။

ဒီကစပြီး တောင်းဆိုတာမှန်သမျှ ဘာမျှမလုပ်တော့ဘဲ ရပ်ဆိုင်း ပစ်ခဲ့တယ်။ နှစ်နည်းနည်းကြာလာတော့ ကျွန်မကိုယ်တိုင် ပန်းနာရင်ကျပ် ရောဂါရလာပါတယ်။ အမြဲတမ်း အသက်ရှူလို့မဝ မောပန်းနေတာမို့ ကျွန်မ ဒီအက်စမာ ရောဂါကို ရပ်တန့်အောင် ကုသနိုင်ဖို့အတွက် ဘာမဆို တောင်းဆိုတာတွေ ပြန်လုပ်ရပါတော့တယ်။

ကျွန်တော်ရဲ့ အောင်မြင်မှုက တစ်ယောက်ယောက်ဆီက ဆွဲနုတ်ယူလိုက်သလိုပဲ

ကျွန်တော်တို့ အများစုမှာ အချိန်၊ ငွေကြေး၊ အစားအစာ၊ ဂရုစိုက် မှုတွေ လုံလုံလောက်လောက်ရဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ယုံကြည်နေမိတယ်။ ကျွန်တော်တို့ လိုချင်တာတွေရဖို့အရေးမှာ တစ်နည်းအားဖြင့် တခြား လူတွေ သူတို့လိုအပ်တာတွေ ဆွဲနုတ်ယူခြင်းခံနေရပြန်တယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့လိုချင်တာ တစ်ခုခုရလိုက်ရင် တခြားနေရာမှာ တစ်ယောက် ယောက်တော့ လျော့ပြီးရဖို့ ဖြစ်လာရတယ်။ လူတိုင်းအတွက် အစားအစာ လုံလုံလောက်လောက် ကျွေးဖို့က မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးလို့ ယူဆရပါတော့ မယ်။

ကျွန်တော်တို့အတွက် ကျွန်တော်တို့ဝေစုထက် ပိုမစားမိအောင် နေဖို့က ပိုကောင်းသေးတော့တယ်။

အလုပ်တစ်ခုမှာ ကိုယ်သိပ်မကြိုက်တော့လို့ ငြီးငွေ့သွားပြီဆိုရင် တော့ ဒုက္ခရောက်ဖို့သာပြင်ပေတော့။ ဘာအလုပ်ဖြစ်ဖြစ် အလုပ်ရတာ

နဲ့တင် ကံကောင်းလှပြီမှတ်ပါ။

ဒီအလုပ်ကထွက်လိုက်ရင် နောက်အလုပ်ရှာတွေ့နိုင်မှာမဟုတ်ဘူးလေ။

ကြောက်ရွံ့ခြင်း

“သင့်ရဲ့ စိတ်ကသာ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကို ထုတ်လုပ်ပေးနိုင်တယ်”
ပဉ္စလှည့်သင်တန်း

ကျွန်တော်တို့ကလေးဘဝက အတွေ့အကြုံတွေရဲ့ ရှက်ဖွယ်ကောင်းမှု ဝေဒနာနဲ့ အဆိုးမြင်တွေရဲ့ ရလဒ်တစ်ခုအနေနဲ့ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ဖို့လည်းကြောက်၊ ကျွန်တော်တို့ အမှန်တကယ်လိုချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေ ထုတ်ဖော်ရမှာ ကြောက်နေမိတော့တယ်။

ဒီကြောက်ရွံ့မှုတွေကြောင့် ခပ်မဆိတ် ငြိမ်ဝပ်နေရတော့တယ်။ လိုချင်တာထက် လျော့ရရင်လည်း ငြိမ်ခံနေတော့တယ်။ တခြားလူတွေ

စီရင်ချက်ချသမျှကိုလည်း ဘာမှ စောဒကမတက်ရဲတော့ဘူး။ တောင်းဆို ဖို့အတွက် ကိုယ့်စည်းကမ်းကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် ချမှတ်ဖန်တီးဖို့လည်း သတ္တိမရှိတော့ဘူး။ ကိုယ်လိုချင်တာတွေ ဖန်တီးဖို့ စွမ်းအင်တွေ သုံးမယ့် အစား ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကာကွယ်ဖို့အတွက်ပဲ စွမ်းအင်တွေ သုံးနေရ တယ်။

ပယ်ချခံရမှာကို ကြောက်ခြင်း

မတောင်းဆိုရဲလောက်အောင် ဖြစ်စေတဲ့အဓိက တားဆီး ဟန့်တားချက်ကတော့ ပယ်ချခံရမှာကို ကြောက်နေခြင်းပဲဖြစ်တယ်။

“စတန်းဒေး” က ခုလိုပြောပြတယ်။

“ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် ပြန်မေးကြည့်တယ်။ ဘာကို ငါ အမှန်တကယ် ကြောက်နေတာလဲ” လို့။ ကျွန်တော့်အာရုံထဲ ဝင်လာ တာက ‘စွမ်းရည်ကင်းမဲ့နေမှု’ ပါပဲ။ ဘယ်အခြေအနေမျိုးမှာဖြစ်ဖြစ် ‘စွမ်းရည်ကင်းမဲ့နေတာ’ ဖြစ်တယ်။ ပယ်ချခံရမှာကို ကြောက်နေမိတာ။ ဒီအကြောက်တရားက ခြားနားတဲ့မျက်နှာတွေတစ်ရာလောက်နဲ့ ဝင်လာ နေတယ်။ ဘယ်တော့မှ ကောင်းအောင်လုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ မှန်အောင် လည်း လုပ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ လူတွေက ရယ်ကြမယ်။ ကျွန်တော့် ဘဝထဲက ဒီအကြောက်တရား ကာလကြီးက “အားလုံးကို မေ့ပစ်ပြီး ပြေးပေတော့” လို့ ဆိုလိုက်တာပါပဲ”

“ဂျွန်တေလာ” က သူ့အတွေ့အကြုံကို ပြောပြရာမှာ အထက်တန်း ကျောင်းတုန်းက အလွန်လှတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို မျက်စိကျ ကြိုက်မိပေမဲ့ ရွံ့ကြောက်ကြောက်နဲ့ နောက်ကပဲ တကောက်ကောက် လိုက်ကြည့်နေမိတာ ၂ နှစ်ကြာသွားပါတယ်။ ဒီ ၂ နှစ်မှာ တစ်ဖက် မိန်းကလေးခမျာ ဖွင့်ပြောစေချင်လွန်းလို့ အူကိုယားမတတ်ဖြစ်နေတာ

နောင် သူမကိုယ်တိုင် ပြန်ပြောပြလို့သိရတယ်။ ၂ နှစ်ကျော်မှ ချစ်စိတ်က လှုံ့ဆော်လို့ သတ္တိပေါ်လာသလားမသိဘူး။ သူ နောက်ဆုံး အရဲစွန့်ပြောဖြစ်ပါတော့တယ်။ ဒီတော့မှ ပြီးခဲ့တဲ့ ၂ နှစ်လုံးလုံး အလဟဿပါလားလို့ နှမြောနေမိတယ်။ “ရှင်မှာ ပြဿနာတက်နေရတာက မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ဘာအခွင့်အလမ်းမှ မပေးရသေးဘဲနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အရင်ဆုံး ပယ်ချနေတတ်တာပါပဲ။”

မိုက်မဲတယ်လို့ ထင်ကြမှာကို ကြောက်နေခြင်း

ကျွန်တော်တို့များစွာ ကြောက်ရွံ့ခြင်းနဲ့ သွက်ချာပါဒ လိုက်ရတာက “ငါလိုချင်တာများ တောင်းဆိုမိရင် လူတွေက မိုက်မဲတယ်လို့ ထင်ပြီး မနှစ်မမြို့ဖြစ်လာကြမှာကိုပဲ”

အထက်တန်းကျောင်းသူတစ်ယောက်က ပြန်ပြောပြတယ်။ “ပထမဆုံးအမေ့ကို မမေးရဲဘူး။ ပြဿနာတစ်ခုခု အကြောင်းစကားစပြီး မပြောရဲတာ။ သူ့အခက်အခဲကို နားမလည်ဘဲ ဘာတွေလာရှုပ်နေတာလဲလို့ အော်လွှတ်လိုက်မှာကို ကြောက်နေတယ်။ ကျောင်းမှာလည်း ဆရာမကို အိမ်စာနဲ့ပတ်သက်လို့ မေးရမြန်းရမှာကို ကြောက်နေတယ်။ တစ်ခုခုထပ်ရှင်းပြဖို့ မတောင်းဆိုရဲဘူး။ တုံးလှချည်လား၊ အ လိုက်ပါဘိလို့ ထင်သွားမှာစိုးလို့ အတန်းထဲမှာ လက်ညှိုးထမထောင်ရဲဘူး ဖြစ်နေရတယ်။”

ပြစ်ဒဏ်ပေးခံရမှာကို ကြောက်ခြင်း

“စတန်ဒေးလ်” က ပြန်ပြောပြတယ်။ “ကျွန်တော်တို့ ဘာကို တောင်းဆိုနေတာလဲဆိုတာက အရေးမကြီးသေးဘူး။ တောင်းဆိုလိုက်ပြီဆိုတာနဲ့ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တယ်၊ အတ္တဗဟိုပြုတယ်၊ အတ္တကြီး

တယ်လို့ အပြောခံရတာပါပဲ။ အားလုံးက အဆိုးမြင်တွေချည်းပဲ။
နောက်ဆုံးရလဒ်ကတော့ ဘာမှ မတောင်းဆိုဘဲနေတာကမှ ပိုလွယ်ကူ
သလို ဖြစ်နေတယ်။

“လီလီအပုံနီ” ကလည်း သူကလေးဘဝက ပြစ်ဒဏ်ပေးခံရတော့
မလို ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ခုလိုပြန်ပြောတယ်။

“ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း ရှစ်နှစ်သားအရွယ်တုန်းက သူ့အဖေက
'ကဲ ဟောဟိုမှာ မော်တော်ဘုတ်မောင်းပြီး ရေထဲသာ ဆင်းသေလိုက်
ပေတော့'လို့ ဒဏ်ပေးဖူးသတဲ့။ ဝက်အူတွေအကုန်ဖြုတ်ထားတဲ့
မော်တော်ဘုတ်ကို မောင်းခိုင်းတာပါ။ အကြောင်းက အဖေက ကားမောင်း
သင်ပေးတာကို မတတ်လို့ပါဘဲ။ မိသားစုထဲ ရှစ်နှစ်သားကို ကားမောင်း
သင်ပေးတာ မတတ်ရကောင်းလားလို့ ပြစ်ဒဏ်ပေးတာက အကြီးဆုံး
အကြမ်းဖက်မှုပါပဲ။ အကြောင်းက မသိနားမလည်မှုပါပဲ”

စွန့်ပစ်ခံရမှုကို ကြောက်ခြင်း

“တောင်းဆိုနေတာ၊ လိုချင်နေတာ၊ တမ်းတနေတာတွေက
ယောက်ျားဆန်တဲ့စရိုက်တွေလို့ အမျိုးသမီးတွေကို ရိုက်သွင်းနေကြ
တယ်။ သိပ်ပြီး တွန်းမနေနဲ့၊ သိပ်ပြီးတောင်းဆိုမနေနဲ့၊ မိန်းမဆန်ဘဲ
ဖြစ်သွားမယ်။ ခွေးမလို့ အခေါ်ခံရမယ်။ ယောက်ျားတွေ သတ်တဲ့သူ
ဖြစ်သွားမယ်။

ကျွန်မတို့ကို မတောင်းဆိုသင့်ဘူး။ ရတနံသလောက်နဲ့ပဲ ယူသင့်
တယ်လို့ သင်ကြားပေးခဲ့တယ်။ ဒါဟာ အမျိုးသမီးတိုင်းအတွက် သူတို့
ဘဝတွေရဲ့ အဆင့်တိုင်း စိတ်လှုပ်ရှားမှု ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ
ငွေကြေးပိုင်းဆိုင်ရာတွေမှာ အကြီးမားဆုံး ရန်သူပဲဖြစ်တယ်။ အမျိုးသမီး
တိုင်းမှာ လိုချင်ရက်သားနဲ့ မတောင်းဆိုဘဲနေရတာ၊ သူတို့လိုတာထက်

လျော့ပြီးရပေမဲ့ ဘာမှမပြောဘဲ လက်ခံနေရတာတွေနဲ့ ပတ်သက်သမျှ ပုံပြင်တွေများစွာ ကိုယ်စီရှိနေကြပါတယ်။

မဲဆန္ဒပေးခွင့်မှာတောင် ယောက်ျားတွေထက် နှစ်တစ်ရာနီးပါး နောက်ကျမှရခဲ့ကြတာကို ပြန်သတိရကြဖို့ကောင်းပါတယ်။ မိန်းမတွေ မှာ သိပ်အားကောင်းကောင်းကြီး စိုးနေတဲ့သိစိတ်က 'ငါဟာ ခြားနားနေ သူ၊ ငါဟာလျော့ပြီးရတဲ့သူ၊ ငါက မတောင်းဆိုရဲ မတောင်းဆိုဝံ့တဲ့သူ တောင်းဆိုလိုက်ရင် တန်ရာတန်ကြေး ပေးဆပ်ရတော့မယ်။

မိန်းမတွေမှာ နှစ်ပေါင်းထောင်နဲ့ချီအောင် ပရိုဂရမ်သွင်းထား ချက်တွေက အော်နေတာကတော့ 'နေ . . . နေ၊ ထုတ်မပြောလိုက်နဲ့။ ညည်းသာ ထုတ်ပြောလိုက်ရင် ဂူထဲက ကန်ထုတ်ခံရလို့ တစ်ကိုယ်တော် တည်း အပြင်ရောက်၊ ဝံပုလွေအစာဖြစ်သွားမယ်သာမှတ်ပေတော့။ အဲဒီ အပြင်မှာ ညည်းနေရာမှာ အစားထိုးနေရာ ဝင်လုမယ့် တခြားမိန်းမ တွေက အရန်သင့် စောင့်နေကြတယ်လေ။

“ဘာဘရာဒီး၊ အိန်ဂျယ်လီးစ်” Ph.D

“အချစ်ကို အလုပ်ဖြစ်အောင်ဖန်တီးသူ” Real Maments ရဲ့ စာရေးဆရာမ။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထားမှု နိမ့်ကျလာခြင်း

မကြာသေးခင်က လေ့လာချက်တွေအရသုံးယောက်ထဲမှာ အလယ်တည့်တည့် ရပ်နေနိုင်မှသာ ကျွန်တော်တို့က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထားမှု မှန်ကန်မြင့်မားသူတွေ ဖြစ်လာနိုင်မယ်။ တကယ်တမ်းက သဘာဝကျကျ ကပ်ရောဂါလိုဖြစ်နေတဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထားမှု နိမ့်ကျခြင်းဒဏ်ကို ကျွန်တော်တို့ ခံစားနေရတယ်။

ကျွန်တော်တို့ အများစုမှာ ချစ်မေတ္တာ၊ ပျော်ရွှင်မှု၊ ပြည့်ဝမှုနဲ့

ကိုယ်လိုချင်တဲ့ဘဝပုံစံမျိုး ဖန်တီးနိုင်ခွင့်တွေနဲ့ မထိုက်တန်ဘူးလို့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ခံစားနေရတယ်။ ခံစားရချက်တွေက သိမ်ငယ်မှု၊ ဇေဝေဝါ ရှုပ်ထွေးမှုစိတ္တဇ၊ အပြစ်ရှိတယ်လို့ အာရုံစွဲမှုစိတ္တဇ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု ပျောက်ဆုံးခြင်းတို့ပါပဲ။ ရလဒ်အနေနဲ့ ကိုယ့် လိုအပ်ချက်ကို ကိုယ်မယုံတော့တာ၊ ကိုယ်လိုချင်တာတွေ အရေးပါကြောင်းနဲ့ လိုက်လံ ဖြည့်ဆည်းဖို့ရာ ထိုက်တန်တယ်လို့ မယုံတော့တာပါဘဲ။ တခြားလူတွေ လိုအပ်ချက်က ကိုယ့်ရဲ့လိုအပ်ချက်ထက် ပိုအရေးကြီးတယ်ဆိုတဲ့ ယုံကြည်မှုတွေဆီ မှီခိုလာတော့တယ်။ အထူးသဖြင့် ကလေးတွေ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေ၊ မသန်စွမ်းသူ၊ ဆရာသမား အိုးမဲ့ အိမ်မဲ့တွေရဲ့ လိုအပ်ချက်တွေကမှ ပိုအရေးကြီးတယ်ထင်လာတာပဲ။ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်ပိုင်ပြည့်ဝခြင်းကို အခြားသူတွေ ဂရုစိုက်နေခြင်းဆိုတဲ့ ယဇ်ပလ္လင် ထက်မှာ အစတေးခံပစ်နေပါတော့တယ်။

လူတကာ ငါ့ကို အလိုရှိနေတာကို ငါ သာယာနေမိတယ်

“ပြီးခဲ့တဲ့ ငါ့အတိတ်က တစ်ယောက်ယောက် ငါ့ကို သဘောကျ နေရင်း အလိုအလျောက် သူနဲ့ဆက်ဆံမိလာပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့ စောစောပိုင်း အိမ်ထောင်ရေးများစွာရဲ့ အကြောင်းရင်းက အဲဒါပဲ။

ကျွန်မရဲ့ ပထမဆုံးခင်ပွန်းသည်က သူ့ကို လက်ထပ်ပါလို့ ကျွန်မကို ဖွင့်ပြောလာတာနဲ့ သူ့ကို ကျွန်မချစ်သလား မချစ်ဘူးလားလို့ စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ကောက်ယူလက်ထပ်ခဲ့တယ်။ သူသာ ကျွန်မ အတွက် သင့်တော်တဲ့သူ ဟုတ် မဟုတ် ကိုယ့်ဟာကိုယ် ပြန်မေးမနေ တော့ဘူး။ ကျွန်မ အလုပ်ထဲမှာလည်း ကျွန်မဘေးနား ပတ်လည်ဝိုင်း နေတဲ့ ကျွန်မကို အလို ရှိသူတွေကိုပဲ ငှားရမ်းခန့်ထားမိတယ်။ ဒီလူဟာ အလုပ်နဲ့ သင့်တော်တဲ့ အရည်အချင်း ရှိ မရှိ စစ်မနေတော့ပါဘူး။

သူတို့ဘက်ကိုပဲ လိုက်အသိအမှတ်ပြုနေရတာနဲ့ ကြာလာတော့ စိတ်ဆင်းရဲစရာဝေဒနာ ဒုက္ခတွေနဲ့ စိတ်ပျက်စရာဖြစ်ရပါတော့တယ်။”

ဘာဘရာ၊ ဒီ၊ အိန်ဂျယ်လီးစ်

မထိုက်တန်ကြောင်း ခံစားချက်တစ်ရပ်

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ရိုင်းမြစ်ပေါ်မှာ လူတစ်စုကို ကျွန်တော် ဦးဆောင်နေခဲ့တယ်။ ကြောက်ခမန်းလိလိ တိုက်ပွဲကြီး ၃ ရက်ကြာ တိုက်ပြီးတဲ့နောက် တိုက်ပွဲမှာ ကျွန်တော်တစ်ယောက်ပဲ အသက်ရှင်ရက် ကျန်ရစ်သူဖြစ်နေတာ တွေ့ရတော့တယ်။ ကျွန်တော့် ရဲဘော်တွေ အကုန်လုံးကျဆုံးကုန်ကြတယ်။ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း ဘာလို့ အသက်ရှင်နေရတာလဲ။ ဒါ လုံးဝစစ်ရှုံးတာပဲ။ အားလုံးသေတဲ့ ကြားထဲ တစ်ယောက်တည်း အသက်ရှင်နေရတာ အပြစ်ရှိသလို ခံစားရတယ်။ နေဖို့မထိုက်တန်ဘူး။ မိယာမိပြန်လာတော့ ၃ ရက်လုံးလုံး အရက်ပဲ မူးအောင်သောက်ပစ်နေမိတော့တယ်”

အမည်မဖော်လိုသော စစ်ပြန်ကြီး

ငါ့လိုအပ်ချက်တွေက အရေးမကြီးပါဘူးလေ

သင့်ဘဝမှာ အရေးတကြီး ပုဂ္ဂိုလ်တွေဆီက သင်လိုချင်တာမရတဲ့ အခါ ကျွန်တော်တို့ လိုအပ်တာတွေက အရေးမကြီးပါဘူးလို့ နိဂုံးချုပ် မိတတ်ကြတယ်။ တခြားလူတွေရဲ့ လိုအပ်ချက်နဲ့ လိုချင်တာတွေကသာ ပိုအရေးကြီးပါတယ်လို့ဆိုတဲ့ အတွေးကို မှီခိုလာပါတယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့မှာ ဘာမှ အရေးဆိုတောင်းဆိုတာတွေ လုပ်မနေတော့ဘဲ ရပ်ဆိုင်းပစ်လိုက်ကြတယ်။

မိသားစုရဲ့ ဥပဒေစည်းမျဉ်းတွေထဲက တစ်ခုကတော့ “ဘာမှ

မလိုချင်ဘူး” ဆိုတာပဲ။ ဒီအတွေးတွေ ဘယ်ကလာတာလဲလို့ တွက်ချက် ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ မိဘတွေက ဆင်းရဲတဲ့ဘဝတွေ ဖြတ်သန်းလာရလို့ ဘာမဆို နည်းနည်းကလေးရှိရင်ပဲ ကံကောင်းလိုက်တာလို့ တွေးတတ် လာတယ်။ ‘မင်းက ကံကောင်းတယ်။ ဒါ အဆိုးဆုံးမဟုတ်သေးဘူး။ နည်းနည်းပဲရရ လုံးဝမရတာထက်စာရင် တော်သေးတာပေါ့။ ဒါကိုပဲ ကျေးဇူးတင်နေရမယ်’။

ဂျိမ်းဘလူးစတိန်း

“ကျွန်မအဖေကို ဘေးနားတစ်ဝိုက်တွေ ခဲလှတယ်။ ကတိတွေ အများကြီးပေးပြီး တည်တော့တည်ခဲလှတယ်။ ကျွန်မရဲ့ အတွေ့အကြုံ က သင်တောင်းဆိုနေရင် စိတ်ပျက်ရလိမ့်မယ်ဆိုတာပဲ။ ဒီတော့ တောင်း ဆိုမနေနဲ့၊ ရသလောက်ပဲယူပေတော့ ဆိုတာပါပဲ။ ကျွန်မအတွက်တော့ ရှားပါးမှုဆိုတဲ့ အသိစိတ်ဓာတ်ရှိနေဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ စိတ်ပျက် လက် ပျက်ဖွယ်ရာ အသိစိတ်ပါပဲ။ ‘စကြဝဠာတစ်ခုလုံးဆီက ကြွင်းကျန် ခဲ့သလောက်နဲ့ပဲ ကျေနပ်ရတော့မယ်”

ဘာဘရာ ဒီး ဒေါ်ဂျွယ်လီစ်

မာနတရား

ကျွန်တော်တို့ အများစုမှာ အထူးသဖြင့် ယောက်ျားတွေက တစ်စုံ တစ်ခု၊ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို လိုအပ်နေကြောင်းကို ဝန်ခံဖို့ရာ မောက်မာ နေတတ်တယ်။ မာနက ဂုဏ်ခံနေတာပါပဲ။ ညွှန်ကြားချက်တွေ၊ အကြံ ဉာဏ်တွေ၊ အကူအညီတွေ ဘာမှတောင်းခံမနေဘဲ ရပ်ဆိုင်းပစ်တတ် တယ်။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဘာမဆိုလုပ်နိုင်တယ်လို့ ယုံကြည်နေတယ်။ များသောအားဖြင့် ပထမဆုံး ကြိုးစားကြည့်ခြင်းမှာ ပြည့်ဝပြီးပြည့်စုံချင်

နေတာပါ။ လေးစားမှု၊ မိတ်ဆွေဖြစ်မှုတွေ၊ တိကျမှု ကိုယ်ပိုင်အာရုံတွေ ပျောက်ဆုံးကုန်ရတော့တယ်။

“ကျွန်တော်တို့ မိသားစုလိုက် ရက်အားရက်ခရီးထွက်ခြင်းအဖြစ် အရိဇီးနားနယ်၊ ဆီဒိုနားကို ခရီးထွက်ခဲ့ကြတယ်။ မြင်းစီးပြီးထွက်လာတာ။ မြင်းဇောင်းဆီက လမ်းညွှန်ချက်တွေ တောင်းလာပေမဲ့ လမ်းညွှန်ထားတာက ဝေဝေဝါးဝါးနိုင်တယ်လို့ ထင်ရပေမဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သွားတတ်ပြီလို့ ထင်လိုက်တယ်။

တကယ်တမ်းလမ်းမှားလို့ တဝဲလည်လည်ဖြစ်နေရတယ်။ လှပတဲ့ မနက်ခင်းက ပြင်းထန်ကျပ်တည်းတဲ့ တစ္ဆေချောက်အိပ်မက် ဖြစ်နေပြီ။ မိန်းမက ကျွန်တော့်ကို ဘာမှမမေးမမြန်းရကောင်းလားလို့ ဒေါသတွေ ဖြစ် ကလေးတွေကငို၊ အလွယ်ဆုံးအလုပ် မြင်းဇောင်းက မြင်းထိန်းဆရာကို လမ်းညွှန်ချက် အသေးစိတ်တိကျကျ မေးမြန်းခံရမှာကို မလုပ်ဖြစ်ခဲ့လို့ပါပဲ။ အကူအညီလိုတယ်ဆိုတာ ဝန်ခံရလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ဆန္ဒ၊ ကျွန်တော့်မာနက ခွင့်မပြုဘူးလေ”။

မတ်ဗစ်တာဟန်ဝန်

လမ်းမမှားအောင် ဘယ်လမ်းက သွားရမလဲ သူငယ်ချင်း

“သင့်လမ်းကြောင်း တစ်ကြိမ်ပျောက်ဆုံးရတာထက်တော့ နှစ်ခါ ပြန်မေးရတာက ပိုကောင်းသေးတော့တယ်”

ဒိန်းမတ်စကားပုံ

လိုအပ်နေလို့၊ အားနည်းနေကြောင်း ပေါ်လွင်သွားဖို့ကို ကြောက်နေတယ်

“တစ်ခါတလေ အရာရာကို ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း မလုပ် နိုင်တာ ဝန်ခံဖို့ သိပ်ခက်ခဲလှတယ်။ လူများစွာက မသန်မစွမ်း ဒုက္ခိတ တွေဆိုရင် သိပ်ကူညီချင်ကြတယ်ထင်တယ်။ သူတို့နားလည်ဖို့ လိုတာ က ဒီဒုက္ခိတရဲ့ လွတ်လပ်မှုကို သူတို့ ဘယ်လောက်များများ လှူလိုက် မိပြီ လဲဆိုတာပဲ။ သူ့ရဲ့လုပ်ငန်းတာဝန် ထမ်းဆောင်ဖို့ ဘာအခွင့် အလမ်းမှ မပေးသေးဘူးလေ။ ကျွန်တော့်ရဲ့အကြံဉာဏ်က စောင့်ကြည့် ပြီးမှ၊ မေးမြန်းပြီး နားထောင်ပြီးမှ ကူညီပါလို့ဆိုချင်တယ်”

ဒဗလျူမစ်ရှယ်

“လွန်ခဲ့တဲ့ ၇ နှစ်လောက်က ကျွန်တော် စားသောက်ဆိုင်တစ်ခု ဖွင့်တယ်။ ၂ နှစ်လောက်လုပ်ပြီးတဲ့အခါ ဒေဝါလီခံရပါတယ်။ ငွေရင်းနှီး စရာမရှိ။ ဆိုင်ကို မဆင်မပြင်နိုင်ဘူး။ အဖေ့ဆီငွေသွားဆွဲရင်ရနိုင်ပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ရပ်တည်နိုင်အောင် ကြိုးစားချင်တဲ့မာနကခံနေ တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်တောင်းဆိုရမယ့် အကူအညီတွေက လိုအပ်တာ ထက် ပိုနေပြီဆိုတာ သက်သေထင်ရှားနေပါပြီ”

စတိပတ်ကား

“ဘာဘရာ၊ ဒီး၊ အိန်ဂျယ်လိစ်” က ပြောခဲ့တယ်။

“လိုအပ်ချက်တစ်ခုပေါ်လာရင် အရာရာလိုအပ်သလို ဖြစ်လာ တတ်တယ်။ တစ်ယောက်တည်း၊ တစ်ခုတည်း လိုတာမဟုတ်တော့ဘူး။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် လုံလောက်နေအောင် လုပ်နိုင်မှဖြစ်မယ်။ တောင်းဆိုမှု က လိုအပ်နေကြောင်းကို ပြနေလိမ့်မယ်။ လိုအပ်တာက အားနည်းနေ ကြောင်းကိုပြနေမယ်။ အားနည်းနေတယ်ဆိုတာ လူတစ်ယောက်မဟုတ် သလို လူမပီသဘဲ ဖြစ်နေမယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ငါတောင်းဆိုရင် ငါမဟုတ်တော့ဘူး”

ကျွန်တော်တို့က မာနတရားနဲ့ ပရိုဂရမ် သွင်းခြင်းခံနေရတယ်

“အူလှိုက်သည်းလှိုက်၊ အူလှိုက်သည်းလှိုက်

မာန်မနာ၊ မာန်မာန၊

သစ္စာတရား၊ သစ္စာတရား

တစ်၊ နှစ်၊ သုံး၊ လေး၊

အမေရိကန် မရင်းရေကြောင်းတပ်ဖွဲ့။

မရင်းရေတပ်က ဒက်တွေရဲ့ စစ်လေ့ကျင့်ပုံ

“A Few Good Men” ရုပ်ရှင်ကားမှာ မရင်းတပ်သား တပ်သား တစ်ယောက် အိပ်ရာပေါ်မှာ သေဆုံးသွားရတဲ့ ပြကွက်ပါနေတယ်။ ကျန်တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေနဲ့ အမိလိုက်မမောင်းနိုင်အောင် သူ့ကျန်းမာရေး အခြေအနေတွေက မလုံလောက်နိုင်တဲ့အတွက်ကြောင့်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

“အာလာဒင်”က “ကဲ ဒီလိုဆို ကိုယ်လိုချင်တာတွေ တောင်းဆို လာရင် ကျွန်တော့်ဘဝကြီး ဘယ်လိုများပြောင်းလဲမှာလဲ။” လို့ မေးတယ်။

[၂]

ကမ္ဘာသစ်ကြီးတစ်ခုလုံး တောင်းဆိုခြင်းရဲ့
အကျိုးတရားများ

“ဘဲကင်တစ်ကောင် ပါးစပ်ထဲပျံတက်ပြီး အဆင်သင့်ဝင်လာမှာ
ကို စောင့်နေရမယ်ဆိုရင်တော့ အချိန်တွေသိပ်ကို သိပ်ကို ကြာမှာပဲ”
တရုတ်စကားပုံ

“သင် မတောင်းဆိုဘဲနဲ့တော့ ဘာမှမရနိုင်ပါ”

၀နို့

“အာလာဒင်၊ သင်တောင်းဆိုရင် ကမ္ဘာကြီး ဘယ်လိုပြောင်းသွား
မလဲလို့ မေးတယ်နော်။ ကဲ နားထောင်၊ အံ့ဩသွားစေရမယ်။

သင့်ရဲ့ဆန္ဒတွေအားလုံး ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိထားနားလည်နေ
ရမယ်။ သင့်ရဲ့ မေတ္တာရပ်ခံချက်တွေအားလုံး အာမခံချက်ရှိနေရမယ်။
သင့်အိပ်မက်တွေအားလုံး တကယ်လက်တွေ့ဖြစ်လာရမယ်။ သင်
လိုချင်တာ များနိုင်သလောက် များများ သင်တောင်းဆိုနိုင်တယ်။

လိုချင်တဲ့နည်းနဲ့လည်း တောင်းနိုင်တယ်။ သင်လိုချင်တဲ့အချိန် လိုချင်တဲ့ လူဆီက ဘာကိုပဲ လိုချင်လိုချင် သင်ရနိုင်တယ်။

မဖြစ်နိုင်တဲ့အိပ်မက်တွေ တကယ်ဖြစ်လာစေဖို့ စည်းမျဉ်းတွေ၊ နည်းစနစ်တွေ ဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာ ငါပြသွားမယ်။

သင်လိုချင်တာမှန်သမျှ အားလုံးကို ဘယ်လို၊ ဘယ်အချိန်၊ ဘယ် သူဆီက ရနိုင်မယ်ဆိုတဲ့ အကျိုးတရားတွေကို စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ဆက်ဆံရေးမှာ စိတ်ပျက်စရာ နည်းနည်းတွေ နိုင်တယ်။ အလုပ်ထဲမှာ အသင်းလိုက်လုပ်ငန်းတွေ ပိုထိရောက်လာမယ်။ အပေးအယူစားပွဲပေါ် မှာ စေ့စပ်ရေးတွေ ရှင်းလင်းလာချင်လာမယ်။

သင့်စီးပွားရေးလုပ်ငန်း စတင်ဖို့ ငွေကြေးလိုအပ်တဲ့ ကိစ္စမှာ သင့်မိဘနှင့် သားသမီးတွေနဲ့ စကားနည်းနည်းများနိုင်တယ်။ သင်လိုတဲ့ ထောက်ပံ့မှုအတွက် လမ်းညွှန်မှုအပိုတွေရှာ၊ တစ်ကိုယ်တော်တည်း တိတ်ဆိတ်စွာ စိတ်ပျက်နေရမှု ဒုက္ခတွေကို လျော့ပစ်၊ ကမ္ဘာသစ်က သင့်အတွက် ပွင့်လာလိမ့်မယ်။

ဘာကိုမဆို သင်တောင်းဆိုနိုင်တယ်

နှစ်သိမ့်ပွေ့ဖက်ဖို့၊ ခွင့်လွှတ်ဖို့၊ ဂရုစိုက်ပေးဖို့၊ ရင်းနှီးဖို့၊ လေးစားဖို့၊ ချစ်ဖို့၊ စွမ်းအင်ပေးဖို့၊ သစ္စာရှိဖို့ သင်တောင်းဆိုနိုင်တယ်။

သင့်အိမ်အလုပ်ကို ကူညီဖို့၊ သတင်းအချက်တွေရဖို့၊ ကျူရှင် တက်ဖို့၊ ရေကူးသင်ဖို့၊ မိသားစုအတွက် ကားဝယ်ရေးချေးငွေရဖို့ စသည်ဖြင့် သင်တောင်းဆိုနိုင်တယ်။

ပိုချမ်းသာသည်ထက် ချမ်းသာဖို့၊ ကျော်ကြားလာဖို့၊ ကိုယ် အလေးချိန်လျော့ဖို့လည်း သင်တောင်းဆိုနိုင်တယ်။

လှူကြတန်းကြဖို့၊ ဝိုင်းဝန်းထောက်ပံ့ကြဖို့၊ ခေါင်းဆောင်ဆရာ

တွေကို ထောက်ကူပေးဖို့၊ ဘုတ်အဖွဲ့ရဲ့ လက်ထောက်တွေ လုပ်ဖို့အတွက် လည်း တောင်းဆိုနိုင်ပါတယ်။

ချေးငွေ၊ အရင်းအနှီးမြုပ်နှံရေး၊ အတိုးနှုန်းလျှော့ချရေး၊ ငွေကြေး စာချုပ်ချုပ်နိုင်ရေး၊ တာဝန်ပိုယူရေး၊ တာဝန်လျှော့ပေါ့ရေး၊ မူဝါဒ ပေါ်လစီ ပြောင်းလဲရေး၊ အခွင့်အလမ်း ညီမျှရေး၊ ဝန်ထမ်းအစည်းအဝေး တိုတို တုတ်တုတ်လုပ်ရေး၊ စာရွက်စာတမ်းကိစ္စတွေ လျှော့ချရေးတို့ အတွက် သင်တောင်းဆိုနိုင်တယ်။

သင့်ဘဝကို သင်ကိုယ်တိုင်ထိန်းချုပ်ရလိမ့်မယ်

“လေကြောင်းနဲ့ ရေလှိုင်းတို့က အမြဲတစေ၊ အတတ်နိုင်ဆုံးသော ရေကြောင်းထိန်းသိမ်းသူရဲ့ဘက်မှာ ရပ်တည်ကြတယ်။”

ဧကန်ဒွပ်ဂစ်ဘွန်း

“အာလာဒင်ရေ၊ မင်းဘဝကို မင်းကိုယ်တိုင် ထိန်းချုပ်လို့ မင်းကိုယ်ပိုင်သဘောရဲ့ ကပ္ပိတန်မာလိန်မှူးလုပ်မယ်ဆိုရင် သင့် နှလုံးသားဆန္ဒတွေရဲ့ ဘာကိုမဆို သင် ပြီးမြောက်နိုင်ပေတယ်။ သင့်ရဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အလေးထားမှုက ဖြေကျလာလိမ့်မယ်။ သင့်ရဲ့ အိပ်မက်တွေကို သင်ယုံကြည်လာပြီး ဒီအိပ်မက်တွေရယူဖို့ အစွမ်းအစ တွေကိုပါ သင်ယုံကြည် လာလိမ့်မယ်။ သင် သူတောင်းစားသာသာ ကလေးငယ်မဟုတ်တော့ဘဲ သင့်ဘဝထဲ ကောင်းမှုလေးတွေ ရောက်လာ ရေးအတွက် အခြားသူတွေအပေါ် မှီခိုမနေတော့ဘူး။ သင့်ကိုယ်ပိုင် ကောင်းမှုကို သင်ကိုယ်တိုင် ဖန်တီးလာလိမ့်မယ်”

သင့်မှာ ပိုကောင်းတဲ့လုပ်ငန်းနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆက်ဆံရေးတွေ ရှိလာလိမ့်မယ်

“သင်လူတွေကို သင်တန်းပေးတဲ့အခါ သင့်ကိုယ်သင် ဆက်ဆံတဲ့ နည်းအတိုင်း လူတွေကို ဆက်ဆံရလိမ့်မယ်”

မာတင်ရူတယ်

ပိုမိုပြည့်ဝတဲ့ ဆက်ဆံရေးက သင်သိတဲ့လူတွေနဲ့၊ သင်နဲ့ ချိတ်ဆက်ဖို့ ရောက်လာသူတွေနဲ့ အတူတကွ သင့်ကို စောင့်နေပါတယ်။ သင်ဟာ သင်ကိုယ်တိုင်နဲ့၊ သင့်လုပ်ဖော်တွေ ဒါ့အပြင် အိမ်မှာ သင် မေတ္တာရှိသူတွေနဲ့ ရင်းနှီးရေးမှာ သင်တို့ကြားထဲ ပို စေးစေးပိုင်ပိုင် ရှိနိုင်ပါတယ်။ အချိန်အတွက်၊ နားလည်မှုရှိရေးအတွက်၊ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးအတွက် တောင်းဆိုပါလေ။

မတောင်းဆိုခြင်းအတွက် ဈေးနှုန်းတစ်ခုရှိတယ်

“နှစ်အနည်းငယ်ခန့်က ချီကာဂိုတက္ကသိုလ်က “မာရှယ်ဖီးလ်ကုန် တိုက်ကြီးပိုင်ရှင် “မစ္စဖီးလ်” ထံက အလှူငွေဒေါ်လာတစ်သန်းရလိုက်လို့ နာမည် ဟိုးဟိုးကျော်လို့ ကံကောင်းသွားပါတယ်။ အနောက်မြောက် တက္ကသိုလ်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့က ဒီသတင်းကို သတင်းစာမှာ ဖတ်လိုက်ရ တော့ မျက်လုံးတွေပြူး တအံ့တဩနဲ့ မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားရတယ်။ မစ္စဖီးလ်က သူတို့နယ်သူ “အိဗန်စတန်မြို့” သူစစ်စစ်ဖြစ်တယ်။ အနောက်မြောက်တက္ကသိုလ်က “အိဗန်စတန်” မြို့မှာရှိပါတယ်။ ဘယ့်နယ် ကိုယ့်ဒေသခံလှူနိုင်တန်းနိုင်သူကြီးက ဝေးဝေးလံလံ ချီကာဂို တက္ကသိုလ်ကို သွားလှူရပါလိမ့်။

အကျိုးအကြောင်းကို အနောက်မြောက်တက္ကသိုလ်အုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့က မစ္စဖီးလ်ကို ခေါ်တွေ့မေးမြန်းကြည့်တော့မှ အကြောင်းရင်းကို

သိရတော့တယ်။

မစွမ်းဖိလ်က ရိုးရိုးလေးပဲရှင်းပြတယ်။

“ချီကာဂိုတက္ကသိုလ်က လူတွေက ကျွန်မကို လှူဖို့တောင်းဆို မေတ္တာရပ်ခံလို့လှူရတာပါ။ ရှင်တို့က ဒီလိုမေတ္တာရပ်ခံတာမှမရှိဘဲ”

သင့်ရဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးစွမ်းအားကို တိုးမြှင့်ရမယ်

“စွမ်းအားမဟုတ်တဲ့ အသိပညာရယ်လို့ မရှိပါ”

ရက်စ်ဂေါ်လ်ဒ်ဒီအီမာဆင်

“ဂျင်းနီ” က ပြောတယ်။ “အသိပညာရှိပြီး ထိုက်တန်တဲ့သူသာ လျှင် ဒီလိုဏ်ဂူရဲ့ အံ့ချီးဖွယ်ရာတွေအထဲ ဝင်ရောက်နိုင်မယ်။ သူတို့ရဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး စွမ်းအားတွေကို အရှင်းလင်းဆုံး အာရုံစူးစိုက်ချက်နဲ့ တခြား လူတွေ ညှို့ယူနိုင်မယ့် ဘဝ စွဲလမ်းမှုတွေကို သုံးတတ်သူတွေ အတွက် ပါပဲ”

သင့်မှာ ချစ်မေတ္တာတွေ ပိုလည်းရှိ၊ ပိုလည်းပေးလာလိမ့်မယ်

“ချစ်မေတ္တာကို လက်လွတ်သွားရင် ဘဝကိုပါ လက်လွတ်သွားရ လိမ့်မယ်”

လီယိုဘတ်စကက်လီးယား

“ဂျင်းနီ” က ဖြေတယ်။

“ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ကြတဲ့အခါ ဘုရင့်နိုင်ငံတော်ရဲ့ ချမ်းသာသမ္မု သင်နဲ့ထိုက်တန်တယ်လို့ ပြောတယ်။ ချမ်းသာမှု အစစ်အမှန်က ရွှေတွေ၊ ကျောက်မျက်တွေမဟုတ်ပါဘူး။ မိသားစုနဲ့ သူငယ်ချင်းတွေရဲ့

ချမ်းသာသမျှတွေသာ ဖြစ်တယ်”

“ဂျင်းနီ” ရဲ့ စကားသံက တိုးတိတ်ညင်သာသွားတာ၊ ချိုးငှက်ရဲ့ တောင်ပံခတ်သံမျှ လောက်ပဲရှိတော့တယ်။

“ချစ်မေတ္တာက ဘဝရဲ့မေးခွန်းတွေအားလုံးရဲ့ အဆုံးသတ် အန္တိမအဖြေသာ ဖြစ်ပါတယ်။ မင်းသမီးကလေးအတွက် မင်းနှလုံးသား မှာ ဘာတွေကိုိုင်ဆွဲထားမှန်း ငါမြင်နေရတယ်။ တန်ဖိုးတွေက နက်ရှိုင်း နေတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ တိတ်တဆိတ် တမ်းတချက်တွေကို ကိုယ့်အချစ်ဆုံး ကို ဖွင့်မပြောရင် သင်ဟာမပြည့်ဝဘဲ ဖြစ်နေဦးမယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ချစ်စဖွယ် ဆန္ဒတွေ၊ အိပ်မက်တွေကို အတောင်ပံတွေတပ်ပေးဖို့ တောင်းဆို ပါလေ”

ပြုရယူပေးရန် တောင်းဆိုပါ

“ဘွန်နီက သူမကို ပွေ့ဖက်ပေးဖို့ ပထမဆုံး တောင်းဆိုခဲ့တာကို ကျွန်တော်သတိရမိတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဆက်ဆံရေးမှာ အတော် ထူးခြားသွားပါတယ်။ ဒါက ကျွန်တော့်အတွက် အချစ်လက်ဆောင်မွန် တစ်ခု ဖြစ်သွားတယ်။

ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံး ချစ်ဖို့နည်းလမ်းက သူမကို ချစ်ရင်း နဲ့ပဲ အောင်အောင်မြင်မြင် နေနိုင်အောင် ကူညီပေးသွားဖို့ပဲ ဆိုတာ သူမလည်း စတင်နားလည်လာမိတာပါ။

သူမကို ပထမဆုံး ပွေ့ဖက်ဖို့ တောင်းဆိုတဲ့နေ့ကို သတိရမိတယ်။ ရေချိုးခန်းထဲ နှစ်ယောက်သား မတ်တတ်ရပ်နေစဉ် သူမက အသက်ရှူ ပြင်းပြင်းနဲ့ သက်မကြီး ‘ဟင်း’ ခနဲ ချရင်း မောကြီးပန်းကြီးနဲ့ သူမကို ပွေ့ဖက်ပေးဖို့ တောင်းဆိုတော့တယ်။ မောပန်းနေတဲ့အသံက တစ်ယောက် တည်း အေးအေးပဲနေပါရစေလို့ ပြောနိုင်ခြေပဲရှိတယ်။ ခုတော့-

“ရွန်ရယ် ကျွန်မကို ဖက်ပေးစမ်းပါ” တဲ့။

ကျွန်တော့်တုံ့ပြန်ချက်က ချက်ချင်းပါပဲ။ “ဟာ ဖက်ရမှာပေါ့” လို့ ဆိုပြီး အားရပါးရ ပွေ့ဖက်ထားမိပါတယ်။

“ဘွန်နီ” ဟာ ကျွန်တော့်လက်မောင်းထဲမှာ နောက်ထပ် သက်ပြင်း ကြီးချရင်း သူ့ကို ဖက်လို့ ကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြောတယ်။ “ဘယ်အချိန် မရွေး ရပါတယ်” လို့ ပြန်ပြောရတယ်။

သူမက ရယ်ကျဲကျဲနဲ့ တစ်ချက်ပြုံးရင်း ပြောလိုက်တယ်။

“ကိုယ့်ကိုဖက်ပါလို့ မိန်းမတန်မဲ့ ဖွင့်တောင်းဆိုရတာ ဘယ်လောက် ခက်ခဲမှန်း ရှင်တို့ယောက်ျားတွေ မသိဘူးနော်”

ရွန်ဂရေ၊ ပီအိပ်ချ်ဒီ

သင်ပတောင်းဆိုရင်တော့ ရမှာမဟုတ်ဘူး

“ဂယ်ဘရီယာယ်” က သူမရဲ့ မျက်နှာကို လွမ်းမောဖွယ်ငေးနေ တယ် ဒါပေမဲ့ မီးပုံရဲ့အလင်းရောင်က မှိန်ဖျော့ဖျော့နဲ့မို့ သူမကို သိပ်မမြင်ရပါ။

“ဘက်ရှိဘားရေ” လို့ သူက နူးနူးညံ့ညံ့နဲ့တအံ့တဩ စကား စလိုက်တယ်။ အနားကို ပိုနီးကပ်လိုက်တယ်။ “ငါ တစ်ခုပဲသိတယ်။ မင်း ငါ့ကို ချစ်ခွင့်ပေးလို့ နောက်ဆုံးမှာ အောင်နိုင်ပြီး မင်းကို လက်ထပ် နိုင်လေမလားဆိုတာ သိချင်စမ်းပါဘိ”

“ရှင် ဘယ်တော့မှ သိရမှာမဟုတ်ဘူး” သူမက ညည်းတွားလိုက် တယ်။

“ဘာကြောင့်လဲ”

“ရှင် ဘယ်တုန်းကမှ မတောင်းဆိုခဲ့ဘူးလေ”

သောမတ်ဟာဒီ

“Far From the Madding Crowd” ဝတ္ထုမှ “ပက်တီ
 ဩဘယ်ရီ” က သူ့အမေ ၁၉ နှစ်သမီး ဘဝက အကြောင်းပြန်ပြောတယ်။
 သူ့အမေ ၁၉ နှစ် သမီးအပျိုအရွယ်တုန်းက သူ့အဖေကို အရူးအမူး
 ချစ်ခဲ့သတဲ့။ ကျောင်းသွားအတူတူ၊ လက်တွဲမပျက်တမ်းတွဲနေပေမဲ့
 သူ့အဖေက လက်ထပ်ခွင့်မတောင်းခဲ့တဲ့အတွက် သူ့အမေက တခြား
 လက်ထပ်ခွင့်တောင်းသူ တစ်ယောက်ကို ကောက်ယူလိုက်ရတယ်။
 ကံဆိုးစွာပဲ ပထမခင်ပွန်းက တစ်နှစ်အတွင်း ရောဂါတစ်ခုနဲ့ ဆုံးသွားလို့
 သူ့အမေဟာ အသက် ၂၀ နဲ့ မှုဆိုးမလေးဖြစ်သွားရတယ်။ လွတ်လပ်
 သွားတဲ့ သူ့အမေကို သူ့အဖေက ပြန်ပိုးပြီး ချိန်းတွေ့ပြန်တယ်။ ဘယ်လိုပဲ
 သမီးရည်းစားတွေ ဖြစ်နေပေမဲ့ သူ့အဖေက မာနခံပြီး လက်ထပ်ခွင့်
 မတောင်းသေးဘူးတဲ့။ “ပက်တီ”ရဲ့ အဖေဘက်က အဘွားက သူ့သား
 တကယ်ချစ်နေလို့ မခံစားနိုင်ဖြစ်နေတာသိလို့ ပက်တီရဲ့ အမေဘက်က
 အဘွားနဲ့ အဘွားနှစ်ယောက် ပေါင်းကြံတော့မှ နှစ်ယောက်သား ခိုးရာ
 လိုက်ပြေးပြီး ညားသွားကြတယ်။

သင့်ရဲ့ ဘဝစတိုင်းကို သင်ကြွယ်ဝစေနိုင်ပါတယ်

“ဘဝက သေလုမြောပါးဖြစ်ရင်း ပျောက်ဆုံးသွားရတာမဟုတ်
 ပါ။ ဘဝက တစ်မိနစ်ပြီးတစ်မိနစ်၊ တစ်ရက်ပြီးတစ်ရက် တရွတ်တိုက်
 ဆွဲရင်းနဲ့သာ ဂရုမထားမိတဲ့နည်းလမ်းပေါင်း ထောင်နဲ့ချီတဲ့ အသေးအဖွဲ့
 တွေ အားလုံးအတွင်းမှာပဲ ပျောက်ဆုံးသွားရတာပါ။”

စတီဖင်ဗင်းဆင့်ဘီးနက်

“ကိုယ့်ရဲ့ကိုယ်ပိုင် ထိုက်တန်မှုကိုသိရင်းနဲ့၊ သင့်အိပ်မက်များကို
 ယုံကြည်မှုက ဘဝရဲ့ပြည့်ဝချက် အစိတ်အပိုင်းဖြစ်ပါစေ”

သင့်စိတ်ကြိုက် အစားအစာတွေ ပြင်ဆင်ခွင့်ရတာ၊ သက်သောင့် သက်သာ ခရီးသွားခွင့်ရတာ၊ အနူးညံ့ဆုံး ပိုးထည်တွေဝတ်ရင်း ကောင်းစွာ ဖြစ်တည်ရမှု အာရုံတွေနဲ့ ကြွယ်ဝနေရတာကို ကိုယ်နဲ့ထိုက်တန်တယ်လို့ ခံစားပါလေ။

သင့်ကိုယ်ပိုင် သဘောထားကြီးရက်ရောမှုတွေ ဖြတ်သန်းရင်း အခြားဘဝတွေပါ ကြွယ်ဝသွားစေမယ့် သင့်စွမ်းရည်တွေ ပါဝင်လာတဲ့ အခါ ဘုရင့်နိုင်ငံကြီး ချမ်းသာသမျှကို သင့်အပိုင်တွေ ဖြစ်လာပါလိမ့် မယ်”

“ဘဝနဲ့ပတ်သက်လို့ ရယ်စရာကောင်းတဲ့အချက်တစ်ချက်ရှိ တယ်။ အကောင်းဆုံးကလွဲလို့ ဘာကိုမဆိုလက်ခံဖို့ သင်ငြင်းပယ်နေခဲ့ ရင်တော့ သိပ်မကြာမကြာ ယင်းအကောင်းဆုံးကို သင်သိရလိမ့်မယ်”
ဆမ်းမားဆက်မော်ဂမ်၊

သင့်ပါရမီတွေနဲ့ ကျွမ်းကျင်မှုတွေကို အများဆုံးဖြစ်အောင် သင်လုပ်ရလိမ့်မယ်

“အာလာဒင်” ရေ၊ မင်းရဲ့ကျန်နေ့ရက်တွေမှာ ဈေးကွက်ထဲ ချောင်ပိတ်မိနေဦးမယ်ဆိုရင် သင့်ရဲ့ပါရမီအစစ်အမှန်တွေကို နားလည် မှာလည်း မဟုတ်၊ သင့် ကျွမ်းကျင်မှုတွေ ထက်မြက်စူးရှအောင်လုပ်ဖို့ အချိန်လည်း ရမှာမဟုတ်ဘူး။ သင့်ရဲ့လွတ်မြောက်ရေးလမ်းကြောင်းက သင်ဘာတွေ အနည်ထိုင်ချင်စိတ်ရှိသလဲဆိုတာနဲ့ သင်မေးချင်တဲ့ မေးခွန်း တွေအပေါ် မှီနေမှာပဲ။ “အာလာဒင်”ရေ၊ အခုက ခပ်ကြီးကြီး စဉ်းစားဖို့ အချိန်ကျနေပြီ။

“သင့်ရဲ့အခွင့်အလမ်းတွေကို တောင်းဆိုခြင်းအားဖြင့် ဖန်တီးယူရ လိမ့်မယ်”

ပက်တီဟန်စင်

တုန်လှုပ်ဖွယ်တွေလုပ်ပါ

“ကျွန်မက ရုပ်သံထုတ်လုပ်သူ သိပ်ဖြစ်ချင်ခဲ့တယ်။ ဒီအချိန်က နာမည်ကျော် စာရေးဆရာမကြီး “ဂလိုရီယာစတိန်နမ်” တစ်ယောက် ရုပ်သံအစီအစဉ် “တုန်လှုပ်ဖွယ်လုပ်ရပ်နဲ့ နေ့စဉ်ပုန်ကန်မှုများ” ကို ထုတ်လွှင့်နေတဲ့အချိန်ပေါ့။ ဆရာမကြီးက ဒီနေ့မှာ တစ်ယောက်ယောက်က တုန်လှုပ်ဖွယ်ရာတစ်ခုခု လုပ်မယ်လို့ ကတိပေးမယ်ဆိုရင် ပိုကောင်းတဲ့ ကမ္ဘာကြီးဖြစ်လာမှာပဲလို့ ဆိုခဲ့တယ်။ ဒါကို နားထောင်ပြီး ၃ နာရီ အကြာမှာပဲ သူပြောတဲ့အတိုင်း တုန်လှုပ်ဖွယ်တစ်ခုလုပ်ဖို့ အသက် ၂၀ သာရှိသေးတဲ့ ကျွန်မက ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ‘ဂလိုရီယာ’ ရဲ့ရုံးကို လှမ်းဖုန်းဆက်ပြီး သူမနဲ့တွေ့လိုကြောင်း ရဲရဲတင်းတင်း အကြောင်းကြားလိုက်တယ်။ ဆရာမကြီးက လက်ခံတွေ့ပါတယ်။ မနက်ပိုင်း တိဗီအစီအစဉ် ထွင်ပြီး လုပ်ချင်ကြောင်း ကျွန်မပြောတာ လက်ခံတာနဲ့ “ယနေ့ပြပွဲများ” အစီအစဉ်ထုတ်လုပ်သူ အမှုဆောင်တစ်ဦးနဲ့ပေါင်းပြီး ကျွန်မရဲ့ အစီအစဉ် သစ်ကို လုပ်ဖြစ်ပါတယ်။

ကာလာမော်ဂန်စတုန်း
ရုပ်သံထုတ်လုပ်သူ

[၃]

မီးခွက်ရဲ့ ဆရာသခင်များ

“သို့နှင့်ကျော်လွန်လာရမည်မှာ သူတို့မခေါ်မီမှာ ငါပြောကြား
ရလိမ့်မည်။ . . . ပြီးတော့၊ သင် စကားမပြောသည့်တိုင် ငါ ကြားရ
နိုင်သည်”

Issiah 65:24

သမိုင်းတစ်လျှောက် သူတို့လိုချင်တာတွေ ရသွားကြတဲ့ တောင်းဆို
ခြင်း အနုပညာကို ဆရာတစ်ဆူလုပ်သွားနိုင်တဲ့လူတွေ များစွာရှိကြ
တယ်။ ဒီမီးခွက်ရဲ့ ဆရာသခင်တွေဟာ အတားအဆီး အမျိုးအစား
မှန်သမျှအားလုံးကို ကျော်လွှားနိုင်ကြပြီး သူတို့ကိုယ်ပိုင်ဆန္ဒတွေ
ကိုလည်း ပုံဖော်ကြတယ်။ တောင်းဆိုခြင်း၊ လက်ခံခြင်းစည်းမျဉ်း
တွေကို ဆရာတစ်ဆူ လုပ်နိုင်ရင်းနဲ့ သူတို့ရဲ့ အိပ်မက်တွေကို ဖန်တီးကြ
ပြီး တခြားလူတွေရဲ့ ဘဝတွေကိုပါ မရေမတွက်နိုင်တဲ့နည်းလမ်းတွေနဲ့
ပေါင်းရုံး လုပ်သွားနိုင်ကြတယ်။

“ဒီအရာကို သင့်ဟာသင် လုပ်သွားရမှာဖြစ်ပြီး သင်တစ်ယောက် တည်းလုပ်၍ မရနိုင်ပါ”

မာတင်ဂူတေ

ဆရာသခင်တွေက ထောက်ပံ့ခြင်းအတွက် ပုံသဏ္ဍာန်မျိုးစုံနဲ့ အဆက်မပြတ် တောင်းဆိုတတ်ကြတယ်

“ကိုယ့်ဟာကိုယ် လုပ်ယူရတဲ့ လူရယ်လို့မရှိပါ။ သင့်ရဲ့ ပန်းတိုင်ကို တခြားသူများရဲ့ အကူအညီနဲ့သာ ရောက်နိုင်လိမ့်မယ်”

ဂျော့ချ်ရှင်း

အခြားလူတွေနဲ့မတူ ကွဲပြားစွာ ဆရာတစ်ဆူလို နေတတ်သူတွေ ဟာ သူတို့လိုသမျှ အရာရာကို တောင်းဆိုတတ်ကြတယ်။ သူတို့ တောင်း ဆိုဖို့အချိန်၊ ညွှန်ကြားချက်၊ အထောက်အကူ သင်တန်းတွေ ရှိကြတယ်။

ဆရာသခင်တွေရဲ့ အကြံဉာဏ်ကို လိုက်နာခြင်းအားဖြင့် သင့်ရဲ့ လုပ်ငန်းမစ်ရှင်အဖွဲ့ကို ရှာတွေ့နိုင်ပြီး သင့်အိပ်မက်တွေ ရှင်းလင်းသွား လိမ့်မယ်။ သင့်စွဲလမ်းမှုတွေ နိုးထလာပြီး သင်လိုချင်တာတွေ ထပ်ကာ ထပ်ကာ ဖန်တီးမှုရှိရှိ ထိရောက်ရှင်းလင်းစွာ တောင်းဆိုတတ်လာဖို့ လေ့လာတတ်ကျွမ်းလာမယ်။

မီးခွက်ရဲ့ ဆရာသခင်တို့က ငွေကြေး၊ ချေးငွေ၊ အာမခံချက်၊ အထောက်အပံ့တွေအတွက် တောင်းဆိုတတ်ကြတယ်။ လူတွေကို သူတို့ လုပ်ငန်းထဲ လာမြှုပ်နှံစေဖို့၊ သူတို့အကျိုးအတွက် လှူဒါန်းချင်လာ အောင် သူတို့ သုတေသနတွေမှာ ငွေကြေးမတည်ပေးဖို့ တောင်းဆို တတ်ကြတယ်။

အောင်မြင်တဲ့စာရေးဆရာတစ်ယောက်က အခုဆိုရင် စာအုပ်တစ်အုပ်ရေးဖို့အတွက် သူငယ်ချင်းတွေ အယောက် ၄၀ ဆီမှာ တစ်ယောက်ကို ဒေါ်လာ ၁၀၀၀ ကျစီ ချေးကြဖို့ကို လိုက်တောင်းဆိုနိုင်တာနဲ့ သူ့ရဲ့ စာအုပ်ဟာ ရောင်းရအစွံဆုံး စာအုပ်ဖြစ်လာလို့ ဒေါ်လာ ၄ သိန်းရလိုက်တဲ့အပြင် သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ အကြွေးတွေကို အတိုးနဲ့တကွ ပြန်ဆပ်နိုင်ခဲ့တယ်။

မီးခွက်ရဲ့ဆရာသခင်တွေက သတင်းအချက်အလက် လမ်းညွှန်ချက်၊ အကြံဉာဏ်တွေ၊ တုံ့ပြန်ဝေဖန်ချက်တွေ တောင်းဆိုတတ်တယ်။ သူတို့ရဲ့ ဝင်ငွေတွေ၊ ရောင်းရမှုတွေ၊ ရလဒ် လုပ်ဆောင်မှုတွေ တိုးပွားလာအောင် အားထုတ်နိုင်ကြတယ်။ သူတို့မှာလည်း ကြောက်ရွံ့မှု၊ မသိနားမလည်မှု၊ မာန၊ မထိုက်တန်သလို ဖြစ်ရမှုတွေ ရင်ဆိုင်ရတာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒါတွေကို သူတို့ကျော်လွှားနိုင်၊ သူတို့လိုချင်တဲ့ရလဒ်တွေကို လုပ်ငန်းမှာ ဖန်တီးနိုင်ကြတယ်။

သူတို့လုပ်နိုင်ရင် သင်လည်းလုပ်နိုင်ရမယ်

တစ်စုံတစ်ယောက်လုပ်နိုင်တာတွေ သင်လည်း လုပ်နိုင်ရလိမ့်မယ်။ ကြောက်ရွံ့မှုတွေ ကျော်လွှားလာရသူတွေ ထောင်သောင်းမက ရှိနေပြီဖြစ်တယ်။ သူတို့အိပ်မက်တွေနဲ့ လက်ထပ်ခဲ့ရတဲ့သူတွေ၊ သူတို့လုပ်ငန်း စတင်ခဲ့ရတဲ့သူတွေ၊ သူတို့ရဲ့ ဖောက်သည် အခြေခံတွေ ချဲ့ထွင်ရတဲ့သူတွေ၊ သူတို့ဝင်ငွေတွေ ၂ ဆ၊ ၃ ဆ တိုးအောင်လုပ်ရသူတွေ များလှပြီ။

“လူတစ်ယောက်ရဲ့ သံသယတွေနဲ့ ကြောက်ရွံ့ခြင်းတွေက သူ့ရဲ့ အဆိုးဝါးဆုံး ရန်သူတွေပဲဖြစ်ကြတယ်”

ဝိလျံဝရစ်ဂလေး၊ ဂျူနီယာ

မီးခွက်ရဲ့ ဆရာသခင်တို့၏ စရိုက်သဘာဝ ခုနစ်ရပ်

၁။ သူတို့လိုချင်တာကို သူတို့သိကြတယ်

မီးခွက်တို့ရဲ့ ဆရာသခင်ဟာ သူတို့လိုချင်တာကို သိကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်၊ ရှုမြင်သုံးသပ်ချက်နဲ့ ပန်းတိုင်တွေနဲ့ ပတ်သက် လို့ သူတို့မှာ ရှင်းလင်းစွာသိကြပြီး အခြားသူတွေနဲ့ ကူးလူးဆက်သွယ် နိုင်စွမ်းလည်း ရှိကြတယ်။

၈ နှစ်သားလေး တော်မီတစ်ဂဲ

“ဟက်တင်တန်ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်း ဘုရားကျောင်းက ချာတိတ်လေး ၈ နှစ်သားအရွယ် “တော်မီတစ်ဂဲ” က “ကလေးသူငယ်များ ဘဏ်တိုက် က ငွေချေးသတဲ့။ ဘာအတွက် ချေးတာလဲလို့မေးတော့ “ကျွန်တော် ၄ နှစ်လောက်ကတည်းက ပေါ်ခဲ့တဲ့ စိတ်ကူးတစ်ခု အကောင်အထည် ဖော်ချင်လို့ပါ။ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် လှုံ့ဆော်ရေး ဂိုဏ်းအဖြစ် “ငြိမ်းချမ်းရေး၊ တစ်ဆိတ် ကျွန်တော်တို့ ကလေးတွေအတွက် လုပ်ကြပါ” ဆိုတဲ့ စတစ်ကာလေးတွေ လုပ်ချင်တယ်။ အခု တစ်ထောင်လောက် ပုံနှိပ်ဖို့ဒေါ်လာ ၄၅၄ လိုတယ်။ သူချေးတာ ရလိုက်ပါတယ်။ စတစ်ကာ တွေ တစ်ထောင်ပုံနှိပ်ဖြစ်တယ်။ “တော်မီ” ဟာ ပထမဆုံး သမ္မတကြီး “ရှော်နယ်ရီဂန်”ရဲ့အိမ်ကို လာရောင်းတယ်။ အိမ်တော်စောင့်က ထွက်လာ တဲ့အခါ “တော်မီ” က သူ့ရဲ့ စတစ်ကာကို ရောင်းတယ်။ အိမ်တော် စောင့်က ၁ ဒေါ်လာခွဲနဲ့ ဝယ်ယူအားပေးလိုက်ပါတယ်။ အရင် သမ္မတဟောင်း အတွက်ပါ စတစ်ကာတစ်ခု ထပ်အားပေးလိုက်သေးတယ်။

နောက် “တော်မီ” သူ့ စတစ်ကာတစ်ခုကို ရုရှားသမ္မတကြီး ဗီခေးဂိုဘာချော့ထံ ပို့လိုက်တယ်။ “ငြိမ်းချမ်းရေး ဆက်လုပ်ပါ တော်မီ” လို့ ဂိုဘာချော့က စာရေးလက်မှတ်ထိုးပေးလိုက်သေးတယ်။ ဒေါ်လာ

၁ ဒေါ်လာခွဲ ရန်ပုံငွေထည့်လိုက်တယ်။

နာမည်ထွက်လာတဲ့ “တော်မီ” ကို “ဂျိုးရေးဗား” က သူမရဲ့ တီဗီအစီအစဉ်မှာ တော်မီရဲ့ အင်တာဗျူးကို ထည့်ပြတယ်။ တော်မီ ဒေါ်လာ ၃၀၀ ရလိုက်တယ်။ “ဂျိုးရေးဗားရဲ့ ပြပွဲ” အတွင်း သူ့စတစ်ကာတွေလည်း ရောင်းကောင်းသွားတယ်။

ပြပွဲပြီးသွားတော့ “ဂျိုး” က သူ့ကို ဒီစတစ်ကာတွေက ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် တကယ်လုပ်နိုင်မယ်လို့ ထင်သလားလို့ မေးလိုက်တယ်။

ကော်မီက စိတ်အားထက်သန်စွာ တစ်ချက်ပြုံးရင်း ပြန်ဖြေလိုက်ပါတယ်။

“ကျွန်တော်လုပ်ခဲ့တဲ့ ဒီ ၂ နှစ်အတွင်းမှာ ဘာလင်တံတိုင်းကြီး ပြိုကျသွားပြီလေ။ ဒါ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် ကောင်းလှတာပဲ မဟုတ်လား”

၂။ သူတို့လက်ခံရတာနဲ့ ထိုက်တန်တယ်လို့ ယုံကြည်ကြတယ်

“ကျွန်တော် စီးပွားရေးလုပ်ငန်း စလုပ်တော့ ပိုက်ဆံမရှိဘူး။ ဒီတော့ ဘဏ်မှာ ချေးငွေလျှောက်ရတာပေါ့။ ကျွန်တော်နေတဲ့ လုံးချင်း အိမ်ဝယ်တဲ့ စာချုပ်တစ်ခုပြပြီး ချေးရတယ်။ ချေးငွေရလိုက်ပါတယ်။ ဒေါ်လာတစ် သောင်းခွဲရတယ်။ နည်းတယ်လို့တောင် ထင်သေးတယ်။”

ဂျိမ်းဘလူးစတိန်း

၃။ သူတို့ရနိုင်တယ်လို့ ယုံကြည်ကြတယ်

မီးခွက်ရဲ့ ဆရာသခင်များက သူတို့ တောင်းဆိုတာတွေ လက်ခံရလိမ့်မယ်လို့ တပ်အပ်သိနေကြတယ်။ တချို့ကတော့ ဒါကို ယုံကြည်စိတ်ချထားမှုအဖြစ် ခေါ်ပြီး အများစုကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုလို့

သတ်မှတ်ကြတယ်။

“ကျွန်တော့်ဇနီး ‘လင်ဒါ’ နဲ့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် တန်ဖိုးထားရေး သင်တန်းအစီအစဉ်တက်ဖို့ ဖလော်ရီဒါက မိယာမိ ကို လာတယ်။ နောက်တစ်ခါ ညီလာခံတက်ဖို့လည်း ‘စန်တီယေးဂိုး’ ကို သွားရပြန်ဦးမယ်။ မိယာမိနဲ့ စန်တီယေးဂိုးကို သွားချည်ပြန်ချည် ကူးသန်းသွားလာရေး အဆင်ပြေစေဖို့ လေကြောင်းဆက်သွယ်ရေး အကူအညီလိုတာနဲ့ ‘နော့ဝက်လေကြောင်း’ ကို ဖုန်းလှမ်းဆက်တယ်။ လေကြောင်း ကုမ္ပဏီရဲ့ဥက္ကဋ္ဌ ‘စတိမ်ကွမ်တို’ က အလွယ်တကူ ကူညီခဲ့ တယ်။ ‘စတိမ်ကွမ်တို’ က ပြောတယ်။ ‘ကျွန်တော် ကမ္ဘာကြီးကို ပြောင်းလဲ ဖို့ အကောင်းဆုံး အခွင့်အလမ်းမရခဲ့ဘူး။ တစ်ယောက်ယောက်က တောင်းဆိုလာမှ အကောင်းဆုံးကို လုပ်နိုင်တော့တယ်။ ခင်ဗျားကို ကျေးဇူး တင်တယ်’ လို့ ကျွန်တော့်ကို အမှတ်တရဖြစ်အောင် ပြောခဲ့သေးတယ်”

ရစ်ဂေးဗီနမ်

၄။ သူတို့ဟာ ဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ စွဲလမ်းတတ်ကြတယ်

“ကျွန်တော်တို့ ဘရာဇီးက ပထမဆုံး ကမ္ဘာမြေထိပ်သီး ညီလာခံ တက်ဖို့ရှိတယ်။ နှစ်ပတ်စာသုံးဖို့က ဒေါ်လာ ၈၀၀ လိုတယ်။ ဘယ် လောက်ပါ့မလဲ။ တည်းခိုစရိတ်၊ သွားလာဧည့်ခံရေးစရိတ်နဲ့ လက်ကမ်းစာစောင်တွေ ဝေငှဖို့ရိုက်နှိပ်ခတွေ အစုံပါပဲ။ သုံးရမယ့် အထွေထွေ စရိတ်တွေက အများသား၊ ပတ်ဝန်းကျင် ညစ်ညမ်းမှု အကြပ်အတည်း ဆိုက်နေတဲ့ ကာလမို့ ဒီထိပ်သီးညီလာခံတက်ရဖို့ သေရေးရှင်ရေးတမျှ အရေးကြီးနေပါတယ်။ လိုတဲ့စရိတ်တွေအတွက် ဝိုင်းဝန်း ကူညီထောက်ပံ့ကြဖို့ နီးစပ်ရာမိတ်ဆွေတွေဆီကိုရော တစ်ခါမှ မသိဘူးတဲ့ လူတွေဆီပါ ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေး ခေါင်းစဉ်အောက်

က အကူအညီတောင်းရတော့တယ်။ နှစ်ပတ်အတွင်း ဒေါ်လာ ၈၀၀၀ ကောက်ခံရလိုက်ပါတော့တယ်”

ဂျက်ကီမေးလာ

၅။ သူတို့ကြောက်ရွံ့ခြင်းမျက်နှာအောက်က လုပ်ရတာပါပဲ

“ကျွန်တော်က မေယားတောင်တက်ဖို့ သစ်တောထဲ ဖြတ်သွားရင်း ဝက်ဝံကြီးနဲ့ ပက်ပင်းတိုးနပန်းလုံးရတာ ကျွန်တော့်အရိုးတွေကြော့၊ အရေတွေစုတ်ပြတ်သတ် မေ့မြောသွားရတယ်။ မသေဘဲရှင်သန်နေခဲ့တာ မယုံနိုင်စရာပါပဲ။ ကျွန်တော်ဆိုတဲ့ “မယ်လကွန်” တစ်ယောက် ဒီဒဏ်ရာတွေကို နောက် ၈ နှစ်ကြာအောင် ကော့စတစ်ဆာဂျရီလုပ်ခဲ့စိတ်ကုသရ တယ်။ ရုပ်သွင်က နဂိုရုပ်ပျောက်၊ သရဲသဘက်ပုံ ရောက်သွားပါတော့တယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေမိတော့မယ်။ ဘေးက အဖေက ကယ်တင်ပေးရတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စိတ်ဓာတ်မြင့်တင်ရေး ကျမ်းပေါင်းစုံ ဖတ်ပြီး အားတင်းထားရတယ်။ ဒုက္ခိတဘဝ ဘီးတပ် လှည်းပေါ်မှာပဲ နေ့ရောညပါ အချိန်ကုန်ရင်း တစ်ဖက်တစ်လမ်းက အာမခံ အရောင်းကိုယ်စားလှယ် လုပ်လိုက်တာ အောင်မြင်သွားပါတယ်။ “ကျွန်တော် အပြင်ပန်းအရ အရုပ်ဆိုးပေမဲ့ ကျွန်တော့်ကို သိဖို့အခွင့်ရရင်တော့ အတွင်းပိုင်းအရ လှပတဲ့ ကျွန်တော့်ကို တွေ့ရမှာပါ”

မတ်ဗစ်တာဟန်စန်

၆။ သူတို့အတွေ့အကြုံကနေ လေ့လာရတယ်

“ကျွန်တော့်ဘဝမှာ အကြီးမားဆုံး သင်ခန်းစာရလိုက်တဲ့ အတွေ့အကြုံကတော့ ဖေဖော်ဝါရီမှာ ဗီဒီယိုသိုလှောင်ရုံစတိုးမှာ အရောင်းစာရေး

လုပ်စဉ်က ဖြစ်ပါတယ်။ သို့လျှောင့်ရုံက ဗီဒီယိုပစ္စည်းအဟောင်းတွေ ရောင်းရတဲ့ ကိုယ်စားလှယ်ဆိုတော့ ကော်မရှင်ခက နည်းနည်းပဲ ရတယ်။

တစ်နေ့တော့ လူတစ်ယောက် ပျာယီးပျာယာနဲ့ ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်လာတယ်။ မိသားစုလိုက် ခရီးတစ်ခုသွားနေတုန်းမှာ ဗီဒီယို ကင်မရာတစ်လုံး အသည်းအသန်လိုချင်လို့ လာဝယ်တာပါ။ ဒေါ်လာ ၁၀၀၀ ပေးသွားတယ်။ ကျွန်တော်က ကင်မရာကောင်းကောင်းလေး တစ်ပတ်ရစ်ထဲက ပေးလိုက် ရောင်းလိုက်တယ်။

နောက် ၃ ရက်အကြာ ဒီလူက ဒေါ်ကြီးမောကြီးနဲ့ ပေါက်ချ လာပြီး စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနဲ့ ကျွန်တော့်ကို ဟောက်တော့တာပဲ။

“ခရီးထွက်တာတွေ ပျက်စီးကုန်ပြီ။ ဘာကင်မရာကြီး ရောင်း လိုက်တာလဲ။ ဒစ္စနေကျွန်းလည်းရောက်ရော မိနစ် ၂၀ ပဲ သုံးလိုက်ရ တယ်။ ခင်ဗျားကင်မရာက ဘက်ထရီကုန်သွားလို့ သုံးမရတော့ဘူး။

“ခင်ဗျားက လောနေတာကိုးဗျ”လို့ ရှင်းပြပေမဲ့ ဒီတစ်သက် နောက်ဘယ်တော့မှ မဆက်ဆံတော့ဘူးလို့ အပြောခံရပါတော့တယ်။

နောက်မှ သင်ခန်းစာရမိတယ်။ သူဘယ်လောက်ပဲ လောနေ ပါစေ “ခင်ဗျားဘက်ထရီလေး အပိုဆောင်းသွားပါလား။ ဒါမှမဟုတ် သုံးချောင်းထောက်ကော လိုဦးမှာပေါ့” လို့ စကားလေး အပိုပြောလိုက်ရ အကောင်းသားလို့ နောင်တရမိပါတော့တယ်”

ဟာဗ်အက်ခါ

၇။ သူတို့ခွဲနဲ့ပဲနဲ့ တောင့်ခံနိုင်ကြတယ်

“နှစ်ပေါင်းများစွာ နယူးယော့ခ်စီးတီးမှာ ခရစ္စမတ်အလွန် နောက်တစ်နေ့မှာ မယားသစ်ကလေးရခါစ ကျွန်တော့်ကို ခွဲ ဘယ်လောက်

ရှိသလဲလို့ မှတ်ကျောက်တင်ခံဖို့ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ခရစ္စမတ် လက်ဆောင် ပစ္စည်းတွေ လက်ဖွဲ့ပစ္စည်းတွေက ဟိုတယ်ခန်းမှာ တောင်လို ပုံနေပါတယ်။

မင်္ဂလာဦးအလှူဒါနအဖြစ် မိသားစု ၆ စု၊ ၇ စု စာ အစား အသောက်တွေ သွားဝယ်ဖို့ ဟိုတယ်ကထွက် “ဟာလမ်” ကို သွားဖို့ ဖြစ်တယ်။ ပစ္စည်းတွေ များလွန်းတာလို့ နောက်ပွင့်ဗင်ကားတစ်စီး ထွက် ငှားရတယ်။ ခရစ္စမတ်ကာလမှာ ဘယ်ကားမှ မထွက်ကြဘူး။ ထွက် လာတဲ့ဗင်ကားတွေ လှမ်းတားတော့လည်း လက်ပဲခါသွားကြတယ်။ ငွေ ကြိုက်သလောက်ပေးပါ့မယ်ပြောပြီး ငှားလည်းမရဘူး။

ဇွဲကောင်းကောင်းနဲ့ အားမလျော့တမ်းငှားနေတာ ဗင်ကားကြီး တစ်စီး လက်ပြတာနဲ့ ထိုးရပ်လိုက်ပါတယ်။ ကားမောင်းသူကို ကျွန်တော် က “အကျိုးမရှိတဲ့ နယ်ပယ်တစ်ခုကို သွားချင်လို့ပါ လိုက်ပို့ပါဗျာ။ ဒေါ်လာ ၁၀၀ ပေးပါ့မယ်” လို့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြောမိတယ်။

“ပေးစရာမလိုပါဘူး။ ဒီတစ်မြို့လုံး အခက်ခဲဆုံးနေရာအထိ ပို့ပေးမယ်” တဲ့။ မယုံနိုင်စရာ သဘောကောင်းလှချည်ရဲ့လို့ တွေးရုံ ရှိသေး၊ အဲဒီကားမောင်းသူရဲ့ ဦးထုပ်မှာ “ကယ်တင်ခြင်းတပ်မတော်” လို့ ရေးထားတာ တွေ့ရပါတော့တယ်။ ကားမောင်းသူက “တောင်ပိုင်း ဘရွန်စ်” နယ်က ကယ်တင်ခြင်းတပ်ခေါင်းဆောင် “ကပ္ပိတိန်ဂျန်ဂျန်ဒွန်” ဖြစ်နေတာကိုး။

ဇွဲနဲ့ပဲရဲ့ ဆုလာဘ်က “ကယ်တင်ခြင်းတပ်” ဖြစ်နေပါလား။
အန်ထနီရော်ဘင်စ်

mgyc.com

mgyc.com

အပိုင်း ၂

ဂျင်းနီကို ဖြေလွှတ်ခြင်း

“သင်တောင်းဆိုသမျှအတွက် အမြဲတမ်းရလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။
သို့သော် မတောင်းဆိုသမျှအတွက်လည်း မကူးစက်တတ်ဘူး
ဆိုရင် သင်ဘယ်တော့မှ ရလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။”

ဖရန်ကလင်ဘရစ်

ဘာအတွက် ဆန္ဒရှိရမယ်ဆိုတာ နားလည်ခြင်း

“အိပ်မက်တွေ တစ်ပုံတစ်ပင်ကြီးမက်လိုက်ပါ။ သင်အိပ်မက် နေစဉ်မှာ သင်တကယ်ဖြစ်လာလိမ့်မယ်။ သင့်မြင်ကွင်းက သင်တစ်နေ့ ဖြစ်လာမယ့် သင့်ရဲ့ကတိပဲဖြစ်တယ်။ သင့်ရဲ့ စံနမူနာက သင် နောက်ဆုံးမှာ မျက်နှာဖုံးခွာချွတ်မယ့် နိမိတ်ဖတ်ချက်ပဲဖြစ်တော့တယ်”

ဂျိမ်းအလန်

အာလာဒင်က သက်ပြင်းချလိုက်တယ် “ငါလည်း မင်းပြတုံ့ လူတွေလိုပဲ အရာကိစ္စတွေ လုပ်နိုင်စွမ်းရှိချင်တာပါပဲ။ ငါ မင်းသားလေး တစ်ပါးဖြစ်ချင်တာ၊ ဘုရင့်နိုင်ငံရဲ့ ချမ်းသာသမျှတွေ ငါလိုချင်တာ သိပါ တယ်။ စလုပ်ဖို့လည်း အဆင်သင့်ပါပဲ။ ဘယ်ကစရမယ်တော့ မသိဘူး ‘ဂျင်းနီ’ ရေ။

x x x

ဆရာသခင်၊ သင်ပထမဆုံးက လုံးဝပကတိ ရှင်းလင်းကြည်လင် နေရမယ်။ ရှင်းလင်းမှုက တောင့်ခံစွဲမြဲနေတဲ့ စွမ်းအားပဲ။ ကျွန်ုပ် သင်နဲ့ ဝေမျှတဲ့ ကိစ္စက ဒီရှင်းလင်းတဲ့ မြင်ကွင်းရရေးအတွက် ကူညီဖို့ပါပဲ။

ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ စွန့်စားခန်းအတွင်း သင့်ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်မှော်ကော်ဇော ကို စရက်လုပ်စေချင်တယ်။ သင့်ကော်ဇောကို ရက်ဖို့ ပြီးမြောက်ရမယ့် လုပ်ငန်းတာဝန်တွေ များစွာပေးဖို့ရှိတယ်။ လုပ်ငန်းတာဝန်တစ်ခုက ကော်ဇောရဲ့ ချည်မျှင်တစ်ချောင်းဖြစ်တယ်။ လုပ်ငန်းတာဝန်တွေ များလေ၊ ကော်ဇောရဲ့ ချည်မျှင်အထပ်ထပ်ဖြစ်လို့ ပိုမိုအားကောင်းလှပ တဲ့ ကော်ဇောကြီး ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ လိုအပ်တဲ့ ပထမဆုံးချည်မျှင်က “ဆန္ဒရှိနေတဲ့ချည်မျှင်” ပဲဖြစ်တယ်။ ဒီနောက်က ကျွန်ုပ်တို့လိုအပ်ချက်၊ အိပ်မက်တွေ၊ ဆန္ဒတွေ လိုက်ပါလာတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့လိုအပ်ချက်တွေ ရှင်းလင်းပြီးတာနဲ့ ကျွန်ုပ် တို့ လမ်းကြောင်းတွေ ပိုသေချာသွားတော့တယ်။

ပထမဆုံးလုပ်ငန်းတာဝန်

အသင်ဟာ ပထမဆုံး သင့်ရဲ့လိုချင်တဲ့ စာရင်းကို ဖန်တီးရမယ်။ အသင့်ကို စာရွက်နဲ့ထိုင်ချပြီး လိုချင်တာတွေ ၁၀၁ ခု တိတိတောင်း ဆိုပါ။ လိုချင်တာ ၉၀ ခု၊ ဒါမှမဟုတ် ၉၉ ခုတောင် မဟုတ်ဘူး။ မှန်ကန်တဲ့၊ မှော်ဆန်တဲ့ နံပါတ်က ၁၀၁ ပါ။”

အာလာဒင်ဟာ လိုချင်တာတွေ ချရေးကြည့်ရင်း ရုတ်တရက်ရပ် လိုက်တယ်။ “ငါမရေးနိုင်တော့ဘူး။ သိပ်ကိုများလွန်းလို့ ခွင့်ပြုထားတာ တောင် ရှိမှာမဟုတ်ဘူး။”

“ဂျင်းနီ” က ယတိပြတ်စိတ်နဲ့ ပြောတယ်။ “ဒါ လုပ်ငန်းတာဝန်ရဲ့ တကယ့်အစပဲ။ အသင့်စိတ်ကို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ချဲ့ထွင်ကြည့်ပါ။”

သင်လိုချင်တာတွေနဲ့ မလိုချင်တာတွေ တူးဖော်ကြည့်ဖို့ သင့်ဟာသင် ခွင့်ပြုချက်ပေးထားရမယ်။ ဒီလုပ်ငန်းတာဝန်က လွယ်တယ်လို့ သင့်ကို ပြောပြမထားဘူး။ နောက်လုပ်ငန်းတာဝန်ကို မကူးမီ ဒါကို အရင်ပြီး အောင်လုပ်ရမယ်”

“ပထမဆုံးက သင်လိုချင်တာတွေ ဘာတွေလဲလို့ တွက်ထုတ်ရ မယ်။ ဒုတိယက သင် ဒါနဲ့ ထိုက်တန်တယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ရမယ်။ တတိယ က ဒါကို သင်ရနိုင်တယ်လို့ ယုံကြည်နေရမယ်။ စတုတ္ထကတော့ ဒါကို တောင်းဆိုဖို့ အူလှိုက်သည်းလှိုက် ထက်သန်နေရမယ်”

ဘာဘရာ ဒီ၊ အိန်ဂျယ်လိစ်

၁။ ပထမဆုံးလုပ်ငန်းတာဝန်

လိုချင်သမျှ ၁၀၁ ခုကို စာရင်းတစ်ခုလုပ်ပါ

အာလာဒင်ကို ဂျင်းနီက လိုချင်သမျှ ၁၀၁ ခုတိတိ စာရင်း လုပ်ခိုင်းသလို၊ သင့်ကိုလည်းလိုချင်သမျှ ၁၀၁ ခုတိတိ စာရင်းလုပ်ပါ လို့ ခိုင်းရမယ်။ သင် ကားအသစ်လိုချင်သလား၊ ဘာအရောင်လဲ၊ ဘယ်နှစ် မော်ဒယ်လဲ၊ တန်းစီချရေးကြည့်။ ဒါမျိုးလုပ်နိုင်တဲ့ လုပ်ကျင့် ရှိတဲ့လူ ရှိတယ်။

“ဂျွန်ဂျေဒတ်” က ၁၅ နှစ် ကတည်းက ဒီစာရင်းမျိုးလုပ်တတ် နေတယ်။ သူ့အဖေက အောင်မြင်တဲ့ စီးပွားရေးသမားတစ်ယောက်။ သူ့အဖေက နေအိမ်မှာ တစ်ပတ်တစ်ခါ သောကြာနေ့တိုင်း အဖွဲ့သား တွေ ခေါ်ဖိတ်ပြီး ညစာစားတတ်တယ်။ ညစာစားစဉ် သူတို့တွေ စကား စမြည်ပြောတာတွေ နားထောင်ရတာကို ‘ဂျွန်ဂျေဒတ်’ သိပ်ကြိုက်တယ်။ အဖေတို့က သူတို့ဘဝတစ်လျှောက် သူတို့လိုချင်တာတွေရအောင် လုပ်တဲ့ ကြားထဲက လုပ်မရလို့ ကျန်ရစ်ခဲ့တာတွေအပေါ် နောင်တရမိတဲ့

အကြောင်း သုံးသပ်ကြတယ်။ ‘ဂျွန်’က သူ့အလှည့်ကျရင် ဒီလိုမဖြစ်စေ
ရဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။

သူ့အခန်းထဲ ပြန်ရောက်တော့ သူ့လိုချင်တာ မှန်သမျှ
စာရင်းချရေး ကြည့်တာ ၁၂၇ ခုတိတိရတယ်။ သူ့ဘဝတစ်ခုလုံး ဒါတွေ
ရအောင်ရှာ လိုက်ရာမှာ သူ့အသက် ၆၀ အရွယ်မှာ သူ့ပန်းတိုင် ၁၂၇
ခုအနက် ၁၁၅ ခုတိတိပြီးမြောက်အောင်မြင်ခဲ့တယ်။ ဒီအထဲမှာ
နိုင်ငံပေါင်း ၁၀၀ ခရီးသွားရတာ၊ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးနဲ့ တွေ့တာ၊ တရုတ်
မဟာတံတိုင်းကြီး ရောက်ခဲ့တာ၊ နိုင်းမြစ်ရိုးတစ်လျှောက် စူးစမ်း
သွားလာတာ၊ လေယာဉ် အမျိုးအစားပေါင်း ၄၈ မျိုး မောင်းနှင်ကြည့်
တာတွေ လုပ်ဖြစ်ပါတယ်။

ဘာဖြစ်ဖြစ် ပန်းတိုင်တွေချရေး

“စန်ဒရာ” က ပန်းတိုင်တွေချရေးနည်း သင်တန်းဖွင့်ရာမှာ
ပန်းတိုင်တစ်ခု ချရေးပြီးတိုင်း၊ နောက်တစ်ခု ပြီးနောက်တစ်ခု ထပ်ချရေး
ခိုင်းတတ်တယ်။ ဒီလို နောက်တစ်ခု နောက်တစ်ခု ရေးခိုင်းတာ ၃
နာရီကြာ ဆက်တိုက်ရေးခိုင်းတယ်။

“အိုကေ ကောင်းပြီ။ အခု ‘ပန်းတိုင်’ သီးခြားသတ်သတ် တစ်ခု
တည်းကို မင်းတို့ချရေးပါ။ ဒီတစ်ခုကတော့ မှော်ကြိမ်လုံးကို ရမ်းလိုက်
တာပါပဲ။ မင်းလိုချင်တာ ဘာဖြစ်ဖြစ်ချရေး။ ဥပဒေနဲ့ ညီစရာမလို
ကမ္ဘာ ဆွဲအားတောင် လိုက်နာစရာမလိုဘူး။ သင်စိတ်ကူးယဉ်သမျှ
မှော်ကြိမ်လုံးပဲ”

သင်တန်းရဲ့ ညွှန်ကြားရေးမှူး ‘စန်ဒရာ’ ခိုင်းသလို ၃ နာရီကြာ
အောင် ပန်းတိုင်တွေ တန်းစီချရေးခဲ့တာ ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့ ကျန်းမာရေး၊
ငွေရေးကြေးရေး၊ လုပ်ငန်းရေး၊ ဆက်ဆံရေးတွေ စုံလို့ပါပဲ။ “အိုကေ

အခု ထူးထူးခြားခြား မှော်ကြိမ်လုံးပန်းတိုင်တဲ့။ ကျွန်တော့် တစ်အိမ်လုံး
ဝတ်လစ်စလစ်မိန်းမချောလေးတွေနဲ့ ပြည့်နေဖို့ ပန်းတိုင်ကို ချရေး
လိုက်ပြီလေ။ ရှက်စရာတော့ ကောင်းသား။

စန်ဒရာ က “ကဲ နောက်တစ်ပတ်ကျရင် ပြန်ဆုံကြမယ်။ ဘယ်သူ
တွေ ကိုယ်ရေးတဲ့ ပန်းတိုင်တွေ ရ မရ ကြည့်ကြတာပေါ့” လို့ ပြောပြီး
တစ်ပတ်ကြာနားလိုက်တယ်။

အဲဒီတစ်ပတ်အတွင်း တုန်လှုပ်စရာကောင်းလိုက်ပုံက ကျွန်တော်
'ကာလာ' ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်ပြီး ချိန်းတွေ့ဖြစ်
ကြတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဒုတိယဇနီးဖြစ်လာသူပဲပေါ့။
တစ်ညတာ မိုးအလင်းနေကြဖို့ ကျွန်တော်ကမ်းလှမ်းတာ သူမက
လက်ခံလိုက်တယ်။ တိုတိုပဲ ပြောရရင် အဲဒီညမှာ နှစ်ယောက်သား
အဝတ်မဲ့စွာ ခုတင်မှာနေဖြစ်ကြတယ်။ 'ကာလာ' က သူ့သမီးကလေး
၂ ယောက်ပါ ခေါ်လာလို့ ဝတ်လစ်စလစ်မိန်းမလှလေး ၃ ယောက်ခြံရံ
လို့ ကျွန်တော် နေဖြစ်သွားပါတယ်။ ကာလာရဲ့သမီးလေးတွေက ၂ နှစ်နဲ့
၄ နှစ်ရွယ် ကလေးတွေပါပဲ။

နောက်တစ်ပတ်အကြာ 'စန်ဒရာ'နဲ့ ပြန်ဆုံကြတော့ ကျွန်တော်တို့
သင်တန်းသား ၅၀ ထဲက မှော်ကြိမ်လုံးပန်းတိုင်ရလိုက်သူတွေ ၁/၄
ထွက်လာကြောင်း သိရတယ်။ ကျွန်တော့် ပန်းတိုင်အကြောင်းကိုတော့
'စန်ဒရာ' အပါအဝင် ဘယ်သူမှ မပြောဖြစ်တာ ခုထက်ထိပါပဲ။

ရေးမွန်အာ

“ဖြစ်နိုင်ခြေရဲ့ အကန့်အသတ်ကို ရှာတွေ့ဖို့ တစ်ခုတည်းသော
လမ်းက မဖြစ်နိုင်ခြင်းရဲ့ တစ်ဖက်ကို ကျော်လွန်သွားဖို့ပါပဲ။”

အာသာ စီ ကလပ်

၂။ ဒုတိယလုပ်ငန်းတာဝန်

သင့်ရဲ့မြင်ကွင်းကို ရှင်းလင်းအောင်လုပ်ပါ

မြင်ကွင်းလေ့ကျင့်ခန်းက သင်လိုချင်တာကို ရှင်းအောင်လုပ်ဖို့ နည်းလမ်းကောင်းတစ်ခုဖြစ်တယ်။ သင့်နှလုံးသားရဲ့ ဆန္ဒအစစ်အမှန် တွေနဲ့ ချိတ်ဆက်ပြီး သင့်မသိစိတ်ထဲအထိ နက်နက်ထိုးထည့်ဖို့ သင့်ကို ကူညီပါလိမ့်မယ်။ တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင်ဆိုတာက သော့ချက် မဟုတ်ဘဲ သင်လိုချင်၊ မလိုချင်ဆိုတာကိုပါ ရိုးရိုးလေး စဉ်းစားသွားဖို့ပါပဲ။ ဒီစာအုပ်ရဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ဖော်ပြထားတဲ့ စည်းမျဉ်းတွေနဲ့ နည်းစနစ် တွေကို သင်သုံးလာပြီး ဇောက်ချလုပ်နိုင်လာရင် စိတ်က ဘယ်လို ရအောင်လုပ်ရမလဲဆိုတာ ရှင်းသွားမှာပါ။

ဒီလေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ဖို့ အကောင်းဆုံးလမ်းက မျက်လုံးတွေပိတ်၊ အသက်ပြင်းပြင်းရှူရှင်း ဂီတသံလေးနားထောင်ဖို့ အာရုံဖြေလျှော့ပေးပြီး သင့်မသိစိတ်ကို မေးမြန်း တောင်းဆိုကြည့်ဖို့ဖြစ်တယ်။ သင့်နှလုံးသားနဲ့ သင့်အဇ္ဈတ္တ ကလေးငယ်ကို အောက်ပါနယ်ပယ်တစ်ခုချင်းစီက သင့်ရဲ့ ဆန္ဒအစစ် အမှန်တွေ ဘာတွေလဲဆိုတဲ့ ပုံရိပ်တွေ၊ အယူအဆပုံသဏ္ဍာန် တွေ သင့်ကို ပြခိုင်းပါ။

- လက်ထပ်ရေးနဲ့ အချစ်ရေးဆက်ဆံမှုများ
- မိသားစုနဲ့ မိတ်ဆွေများ
- နေအိမ်၊ အခန်းနဲ့နေထိုင်စရာနေရာ
- ပရိဘောဂပြင်ဆင်မှုနဲ့ အခြားပိုင်ဆိုင်မှုများ
- ကားနဲ့အခြားသယ်ယူပို့ဆောင်ရေးပုံစံများ
- အဝတ်အထည် ရတနာစီခြယ်မှုများ
- အလုပ်နဲ့ ငွေကြေးရေးရာများ

- ကျန်းမာရေး၊ ကာယလေ့ကျင့်ခန်း၊ ကိုယ်လက်ကြံ့ခိုင်ရေး၊ အားလပ်ချိန်
- ပုဂ္ဂိုလ်ရေးနဲ့ စိတ်ဓာတ်ကြီးထွားရေး။

ဒါတွေ အသေးစိတ်ချရေးပါ။ ဒါတွေဟာ သင့်ဘဝထဲ လိုက်ပါ၊ ဖြည့်ဆည်းလိုတဲ့ အရာတွေပဲ။ လေ့လာမှုတွေ၊ ပြင်ဆင်မှုတွေ လိုချင်လို မယ်။ နောက်ထပ် အသုံးဝင်တဲ့ခြေလှမ်းက နောက်ပြန်သွားပြီး သင် စတင်တောင်းဆိုရမယ့်အရာတွေကို စစ်ထုတ်ရွေးကြည့်ဖို့ပဲဖြစ်တယ်။

၃။ တတိယလုပ်ငန်းတာဝန်

ပြည့်ဝတဲ့နေ့တစ်နေ့ကို စိတ်ကူးနဲ့ ပြည့်စုံပြီးမြောက်ပါစေ

ဒီလေ့ကျင့်ခန်းကိုလုပ်ဖို့ အကောင်းဆုံးလမ်းက သက်သောင့် သက်သာ နေရာတစ်ခုကိုရှာပြီး လဲလျောင်း၊ ဘာမှ ကြားဖြတ် နှောင့်ယှက် တာ မရှိစေနဲ့။ နားထောင်ကောင်းမယ့် ဂီတသံ ငြိမ်ငြိမ်ညောင်းညောင်း ဖွင့်နားထောင်ရင်း မျက်လုံးမှိတ် အနားယူ အာရုံဖြေလျော့ထားပါ။ မှတ်ဉာဏ်ထဲ သင့်ကို တစ်ယောက်ယောက်က ဒီဘဝသဲလွန်စတွေ တစ်ခုချင်း၊ အနည်းဆုံးတစ်ခုကို ၁၅ စက္ကန့်ကြာဖတ်ပြတာ နားစွင့် ထားပါ။ ဒီသဲလွန်စတွေ ကက်ဆက်တိတ်နဲ့ ဖမ်းထားပြီး၊ ပြန်ဖွင့် နားထောင်ကြည့်လို့လည်း ရတယ်။

သင့်ရဲ့ စံနမူနာ နေ့ရက်ကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဖန်တီးပြီး မျက်လုံးမှိတ် ပုံဖော်ကြည့်ပါ။ မနက်စောစော အိပ်ရာထချိန်ကစလို့ တစ်နေ့တာလုံး လုပ်ရမယ့် အလုပ်တွေ၊ အိမ်ကိစ္စတွေ၊ အလုပ်ထဲ ကိစ္စဝိစ္စအကုန် ညစာ စားရေး၊ တင်းနစ်ရိုက်ရေး၊ ဈေးဝယ်ရေး၊ လင်မယားလျှောက်လည်ရေး တွေပါမကျန် အစုံအစေ့ပါပါစေ။

၄။ စတုတ္ထလုပ်ငန်းတာဝန်

“ငါလိုချင်တယ်” လုပ်ငန်းစဉ်ပြီးမြောက်ပါစေ

သင်အမှန်တကယ် လိုချင်တာတွေ မျက်နှာပြင်ထင်ရှားအောင် စွမ်းအားအရှိဆုံးနဲ့ အလျင်မြန်ဆုံး လေ့ကျင့်တဲ့နည်းလမ်းဖြစ်တယ်။ သင်နဲ့ လေ့ကျင့်ဖော်လေ့ကျင့်ဖက်တစ်ယောက်ရှိတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။ သင့်တုံ့ပြန်ချက်ကို စီရင်ဆုံးဖြတ်မပေးသူ ဖြစ်ရမယ်။ သင်တို့ ကြိုက်ရာ လူက စတင်လေ့ကျင့်နိုင်တယ်။ စာရွက်ခဲတံယူထားပါ။

နှစ်ယောက်သား မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ပါ။ စလုပ်မယ့် လူက မျက်လုံးကိုမှိတ်၊ အသက်ပြင်းစွာရှူ၊ အာရုံဖြေလျှော့ထားပါ။ အောက်ပါ စကားများကို မျက်နှာချင်းဆိုင်က လူကို ရွတ်ပြရမယ်။

“အာရုံဖြေလျှော့ထားပါ။ သင်တကယ် အာရုံဖြေလျှော့နားနေခဲ့တဲ့ အချိန်တစ်ချိန်ကို သတိရလိုက်စမ်းပါ။ သင်ပင်လယ်ကမ်းခြေမှာ လဲလျောင်းနားနေတဲ့ မြင်ကွင်းမျိုးပုံဖော်ကြည့်ပါ။ သို့မဟုတ် ရေပူစမ်းစိမ်နေတယ်လို့ မြင်ယောင်ကြည့်ပါ။ (ရပ်နား) အဲဒီ သိပ်ကို သိပ်ကို အာရုံဖြေလျှော့ နားရတာကို ပြန်တွေးကြည့် (ရပ်နား) ဒါ သိပ်မှန်တယ်။ သိပ်ကောင်းတယ် (ရပ်နား) ဒီအာရုံဖြေလျှော့တဲ့ နေရာကနေ သင့်ကိုယ်သင် ပြန်ထိတွေ့ပြီး သင်လိုချင်တာတွေဟာ ဘယ်လို ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ အပြစ်ရှိသလို ခံစားရခြင်း၊ ယုံကြည်မှု ကန့်သတ်ခံရမှုမှ မပါဘဲ ဒါတွေ ကင်းကင်းရှင်းရှင်းနဲ့ အမှန်တကယ်လိုချင်တာမျိုးကို သင်သိနေရမယ်။ ထိုနေရာမှာ မျက်လုံးကို ပိတ်၊ နှလုံးသားထဲက အောက်ပါ မေးခွန်းတွေ သင်ဖြေပါ။ (သင့်ရှေ့ကအဖော်က သင့်အဖြေတွေ ချရေးလိမ့်မယ်) ‘သင် ဘာလိုချင်သလဲ’ စသည်ဖြင့်ပေါ့။ ဒီလုပ်ငန်းစဉ်ကို ၁၀၊ ၁၅ စက္ကန့် ကြာအောင် လုပ်ပါ။ နောက်ပြန်လှန်လုပ်ပါ။ ဒီလေ့ကျင့်ခန်းပြီးရင် သင့် အဖြေစာရင်းကို ပြန်သုံးသပ်ကြည့်ပါ။ သင့်အဖြေတွေဟာ